

**NORMA SANITARĂ VETERINARĂ
CARE APROBĂ UN MANUAL DE DIAGNOSTIC
STABILIND PROCEDURI DE DIAGNOSTIC, METODE DE
PRELEVARE A PROBELOR ȘI CRITERII PENTRU EVALUAREA
TESTELOR DE LABORATOR PENTRU CONFIRMAREA
PESTEI PORCINE CLASICE**

Art. 1 - (1) Pesta porcină clasică este confirmată pe baza:

- a) detectării semnelor clinice de boală și a leziunilor post-mortem;
- b) detectării virusului, antigenului sau genomului viral în probe de țesuturi, organe, sânge sau excreții;
- c) demonstrării existenței anticorpilor specifici în probele de sânge, în concordanță cu procedurile, metodele de prelevare de probe și criteriile pentru evaluarea rezultatelor testelor de laborator stabilite în manualul anexat la prezenta normă sanitară veterinară .

(2) Totuși, laboratoarele naționale de diagnostic menționate în Anexa III(1) ale Directivei 2001//89/CE, pot aplica modificări ale testelor de laborator la care se fac referiri în manualul anexat la prezenta normă sanitară veterinară sau pot folosi alte teste, cu condiția să fie demonstrată o sensibilitate și o specificitate egală cu cele specificate de norme.

(3) Sensibilitatea și specificitatea acestor teste modificate sau diferite, trebuie să fie evaluate în cadrul testelor comparative organizate periodic de Laboratorul Comunitar de Referință pentru pesta porcină clasică.

Art.2 - (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor pune în aplicare actele normative, reglementările și prevederile administrative, necesare pentru conformarea cu prezenta normă sanitară veterinară, le va transmite Comisiei Europene, prin intermediul Ministerului Integrării Europene și al Misiunii României pe lângă Uniunea Europeană, împreună cu tabelele de concordanță, în vederea evaluării conformității transpunerii legislative și va stabili măsurile necesare pentru implementarea corectă și la timp a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

(2) Atunci când Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor acționează potrivit prevederilor alin. (1), trebuie să facă o referire expresă la prezenta normă sanitară veterinară, la publicarea oficială a acestora; procedura privind realizarea referirii menționate rămâne în responsabilitatea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

^{*)} Anexa este reprodusă în facsimil.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor va lua măsurile necesare și va sancționa, potrivit legii, orice încălcare a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare; Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, va facilita întocmirea documentelor necesare pentru sancționarea încălcării legislației veterinare ce constituie infracțiune.

(4) Prezenta normă sanitară veterinară constituie transpunerea oficială a Deciziei 2002/106/CE așa cum a fost modificată ultima dată prin Decizia Comisiei 2003/859/CE.

Art. 4 - Anexa face parte integrantă din prezenta normă sanitară veterinară.

ANEXA

la prezenta normă sanitară veterinară

MANUALUL DE DIAGNOSTIC AL PESTEI PORCINE CLASICE

CAPITOLUL I

Introducere, obiective și definiții

(1) Pentru a se asigura proceduri uniforme pentru diagnosticul pestei porcine clasice, acest Manual:

a) asigură un ghid al cerințelor minime pentru procedurile de diagnostic, metodele de prelevare de probe și criteriile pentru evaluarea rezultatelor examinărilor post-mortem și a testelor de laborator, în vederea stabilirii diagnosticului corespunzător al pestei porcine clasice ⁽¹⁾.

b) stabilește cerințe minime de Bio-securitate și standarde de calitate, pentru a fi urmărite de laboratoarele de diagnostic pentru pesta porcină clasică și pentru transportul probelor;

c) stabilește testele de laborator ce urmează a fi folosite pentru diagnosticul pestei porcine clasice și tehnicile de laborator folosite pentru tipizarea genetică a culturilor de virus izolat al pestei porcine clasice.

(2) Manualul pune accentul pe aplicațiile testelor și evaluarea rezultatelor acestora și nu pe tehnicile de laborator detaliate.

(3) În acest manual, în plus față de definițiile la care se face referire în art. 2 al Directivei 2001/89/CE, se aplică următoarele definiții:

a) „exploatație suspectă” înseamnă orice exploatație de porci care conține unul sau mai mulți porci suspecti de a fi infectați cu virusul pestei porcine clasice sau orice exploatație de contact, așa cum este definită în art. 2 alin. (v) al Directivei 2001/89/CE;

b) „unic reactant” înseamnă orice porc care prezintă un rezultat pozitiv la testele serologice pentru pesta porcină clasică, dar care nu are date anamnetice referitoare la un contact cu virusul pestei porcine clasice și de la care nu există nici un indiciu de răspândire a bolii la porcii de contact ⁽²⁾.

c) „subunitate epidemiologică” sau „subunitate”, înseamnă clădirea, spațiul sau terenul apropiat, în care sunt ținuti grupuri de porci în cadrul unei exploatații, în așa fel încât aceștia au contact frecvent direct sau indirect unul cu celălalt, dar separat de ceilalți porci din aceeași exploatație;

d) „porci în contact” desemnează porcii care trăiesc într-o exploatație în contact direct cu unul sau mai mulți porci suspecti de a fi infectați cu virusul pestei porcine clasice în ultimele 21 de zile.

(¹) Atunci când se decide numărul probelor ce urmează a fi prelevate pentru testele de laborator, trebuie să fie luată în considerare și sensibilitatea testelor care vor fi folosite. Numărul animalelor de la care vor fi prelevate probele, trebuie să fie mai mare decât cel indicat în acest manual, în cazul în care sensibilitatea testului care va fi folosit nu este prea mare.

(²) La unicii reactanți titrul de anticorpi virus neutralizanti poate varia de la limită (în majoritatea cazurilor) până la puternic pozitiv. La o repetare a prelevării probelor, unicii reactanți pot prezenta un titru constant sau descrescător. În general numai câțiva porci din lot prezintă aceste reacții fals pozitive.

CAPITOLUL II

Descrierea pestei porcine clasice cu accent pe diagnosticul diferențial

1. Introducere

(1) Pesta porcină clasică este cauzată de un virus ARN anvelopat care aparține genului Pestivirus din Familia Flaviviridae. Acest virus este înrudit cu un pestivirus întâlnit la rumegătoare care provoacă diareea virală bovină (DVB) și boala de graniță (BG). Această înrudire are serioase consecințe asupra diagnosticului ca urmare a reacțiilor încrucișate, care pot conduce la rezultate fals pozitive ale testelelor de laborator.

(2) Virusul pestei porcine clasice este relativ stabil în excrețiile umede ale porcilor infectați, în carcasele de porci, în carnea proaspătă de porc și în unele produse din carne de porc. Este rapid inactivat de detergenți, solvenți lipidici, proteaze și substanțe dezinfectante obișnuite.

(3) Principala cale naturală de infecție este oro-nazală, prin contact direct sau indirect cu porcii infectați sau prin consumul de hrană contaminată cu virus. În zonele cu o densitate mare de porci, răspândirea virusului se realizează cu ușurință între exploatațiile de porci învecinate; transmiterea bolii se poate realiza și prin materialul seminal al vierilor infectați.

(4) Perioada de incubatie pentru animale, individual, variază de la o săptămână până la zece zile, dar în condiții de teren, simptomele clinice pot deveni evidente într-o exploatație doar după 2- 4 săptămâni de la introducerea virusului sau,

chiar mai mult, dacă sunt implicați numai porcii adulți sau tulpini de patogenitate medie.

(5) Semnele clinice ale pestei porcine clasice sunt extrem de variabile și acestea pot fi confundate cu multe alte boli. Severitatea simptomelor depinde în principal de vârsta animalului și virulența virusului. În general, animalele tinere sunt afectate mai grav decât cele adulte. La porcii adulți de reproducție evoluția infecției este adesea moderată sau subclinică.

(6) Pot fi identificate forme acute, cronice și prenatale de pestă porcină clasică.

2. Forma acută

(1) Purcii înțărcați și cei la îngrășat, prezintă adesea forma acută de pestă porcină clasică; semnele de început sunt anorexia, letargie, febră, conjunctivită, tumefierea limfonodurilor, semne respiratorii și constipație urmată de diaree.

(2) Hemoragii tipice ale pielii sunt observate de obicei pe urechi, coadă, abdomen și pe partea internă a membrilor în timpul celei de-a doua și a treia săptămâni de la infecție și până la moarte; sunt frecvent observate semne neurologice, ca de exemplu mersul vacilant, incoordonarea mișcărilor și convulsii.

(3) Febra este un semn constant; aceasta este în general mai mare de 40°C, dar la porcii adulți febra poate să nu depășească 39.5°C.

(4) Virusul pestei porcine clasice provoacă leucopenie și imunosupresie severă, ceea ce conduce adesea la infecții secundare respiratorii și enterice; semnele acestor infecții secundare pot masca sau se pot suprapune peste semnele cele mai caracteristice ale pestei porcine clasice și pot induce în eroare fermierul sau medicul veterinar.

(5) Moartea survine de obicei într-o lună de zile. Vindecarea cu producere de anticorpi, apare, cel mai adesea, la animalele adulte de reproducție care nu prezintă semne clinice severe. Anticorpii împotriva pestei porcine clasice sunt detectabili după 2-3 săptămâni de la producerea infecției.

(6) La examinarea post-mortem:

- modificările patologice vizibile sunt cel mai frecvent observate în limfonoduri și rinichi;
- limfonodurile devin tumefiate, edemațiate și hemoragice;
- hemoragiile în rinichi pot varia de la dimensiunea unei peteșii abia vizibile până la hemoragii echimotice;
- hemoragii similare pot fi de asemenea observate în vezica urinară, laringe, epiglotă și cord și uneori răspândite pe seroasele abdominale și toracale;
- este adesea întâlnită o encefalită non-purulentă.

- pot fi observate leziuni datorate infecțiilor secundare care pot induce în eroare medicul veterinar;

- infarctele splenice sunt considerate patognomonice dar nu sunt frecvent întâlnite.

(7) În general forma acută a pestei porcine africane prezintă o imagine clinică și patologică foarte similară cu cea a pestei porcine clasice. Atunci când sunt prezente hemoragii ale pielii și pe urechi, acestea sunt ușor de detectat și conduc la suspiciunea de pestă porcină africană sau pestă porcină clasică. Alte câteva boli pot provoca leziuni similare.

(8) Pesta porcină clasică acută, trebuie să fie de asemenea luată în considerație în cazul în care se suspectează rujet, sindromul reproductiv respirator al porcilor, intoxicații cumarinice, purpura hemoragică, sindromul de slăbire multisistemic după înțărcare, sindromul de dermatita porcină și nefroză, infecții cu *Salmonella* sau *Pasteurella* sau orice sindroame enterice sau respiratorii cu febră care nu răspund la tratamentul cu un antibiotic.

(9) Virusul pestei porcine clasice este eliminat prin salivă, urină și fecale de la apariția semnelor clinice până la moartea animalului. Virusul pestei porcine clasice, poate fi de asemenea eliminat prin spermă.

3. Forma cronică

(1) Forma cronică a bolii apare atunci când porcii nu pot dezvolta un răspuns imun împotriva virusului pestei porcine clasice. Inițial semnele unei infecții cronice sunt similare cu cele ale infecției acute. Mai târziu, sunt prezente semne nespecifice, cum ar fi febra intermitentă, enterita cronică și slăbirea. Lipsesc hemoragiile tipice de la nivelul pielii.

(2) Acești porci pot prezenta semne clinice de boală timp de 2-3 luni înainte de moarte. Virusul pestei porcine clasice este constant eliminat de la apariția primelor semne de boală până la moartea animalului. Anticorpii pot fi detectați temporar în probele de ser sanguin.

(3) Modificările patologice sunt mai puțin caracteristice, în special, nu pot fi observate hemoragii în organe și pe seroase. La animalele care prezintă diaree cronică, sunt prezente leziuni necrotice pe ileon, pe valvula ileocecală și rect.

(4) Semnele clinice ale formei cronice sunt mult mai nespecifice și fiind necesar să fie luate în considerație multe alte boli pentru realizarea diagnosticului diferențial. Temperatura ridicată a corpului nu este neapărat prezentă la fiecare animal, dar în exploatațile infectate poate fi detectată cel puțin la câțiva porci.

4. Forma prenatală și izbucnirea târzie a bolii

(1) Virusul pestei porcine clasice poate trece prin placenta animalelor gestante și infectează feteșii, dar la scroafe boala este adesea subclinică.

(2) Rezultatul infecției transplacentare a feteșilor depinde în mare parte de stadiul gestației și de virulența virusului. Infecția din timpul unei gestații timpurii, poate avea ca rezultat avorturi, fătare de feteși morți, mumificări și malformații. Toate acestea conduc la o reducere a indexului de fertilitate din exploatație.

(3) Infectarea scroafelor până într-a 90-a zi de gestație, poate duce la fătarea de purcei cu viremie persistentă care pot fi normali clinic la naștere și pot să supraviețuiască câteva luni. După naștere ei pot prezenta o creștere încetinită, slăbire sau ocazional tremur congenital. Această evoluție a infecției se numește "izbucnirea târzie a pestei porcine clasice". Acești purcei pot juca un rol crucial în răspândirea bolii și în menținerea persistenței virusului în interiorul populației, întrucât ei elimină constant virus până la moarte.

(4) Detectarea pestei porcine clasice poate fi deosebit de dificilă în exploatațiile de reproducție a porcilor, deoarece evoluția infecției poate fi foarte ușoară și poate fi ușor confundată cu multe alte aspecte patologice. Reducerea fertilității și avorturile pot fi provocate atât de virusul pestei porcine clasice ca și de infecția cu parvovirus, sindromul respirator reproductiv al porcilor, leptospiroză și boala lui Aujeszky. Materialul avortat datorită infecției cu virusul pestei porcine clasice nu poate fi deosebit patologic de avorturile produse de agenții altor boli.

(5) În cazul suspectării unei boli infecțioase a tractusului reproductiv, trebuie să fie efectuată imediat o anchetă pentru detectarea pestei porcine clasice în orice situație în care exploatația în cauză poate fi considerată în pericol (de exemplu datorită localizării exploatației într-o zonă unde pesta porcină clasică apare la porci sălbatici) și în orice caz cu atât mai repede cu cât au fost eliminate mai multe boli infecțioase comune ale tractusului respirator.

CAPITOLUL III

Ghid la principalele criterii care trebuie luate în considerare pentru recunoașterea unei exploatații ca fiind suspectă de pestă porcină clasică

Decizia de a recunoaște o exploatație ca fiind suspectă trebuie să fie luată pe baza următoarelor aspecte, criterii și motive:

a) Cele mai importante semne clinice ce trebuie luate în considerare sunt:

(i) febră cu morbiditate și mortalitate crescută;

(ii) febră cu sindrom hemoragic;

(iii) febră cu simptome neurologice;

(iv) febră de origine necunoscută la care tratamentul cu antibiotice nu a îmbunătățit starea de sănătate;

- (v) avorturi și creșterea problemelor de fertilitate în ultimele 3 luni;
- (vi) tremur congenital la porci;
- (vii) animale cu boli cronice;
- (viii) animale tinere rămase în urmă cu creșterea;
- (ix) hemoragii peteșiale și echimotice, în special în limfonoduri, rinichi, splină, vezică urinară și laringe;
- (x) infarcte sau hematoame, cu predilecție în splină;
- (xi) în cazuri cronice - butoni, ulcere în intestinul gros, în special în apropierea joncțiunii ileo-cecale.

b) Cele mai importante aspecte epidemiologice care trebuie să fie luate în considerare sunt:

(i) oricând porcii au avut contact direct sau indirect cu porcii unei exploatații dovedită a fi infectată cu virusul pestei porcine clasice.

(ii) oricând o exploatație a furnizat porci care ulterior au prezentat semne de infecție cu virusul pestei porcine clasice;

(iii) oricând scroafele au fost însămânțate cu spermă provenind dintr-o sursă suspectă;

(iv) oricând a existat un contact direct sau indirect între porci sălbatici și porcii unei populații în care a apărut pesta porcină clasică;

(v) oricând porcii sunt ținuți liberi într-o regiune în care porcii sălbatici sunt infectați cu virusul pestei porcine clasice;

(vi) oricând porcii au fost hrăniți cu resturi culinare și există suspiciunea că acestea nu au fost tratate astfel încât să fie, eventual, inactivat virusul pestei porcine clasice;

(vii) oricând există o posibilă expunere, de exemplu datorită intrării unor persoane, transporturi, etc

c) Cele mai importante aspecte legate de rezultatele testelor serologice care trebuie luate în considerare sunt:

(i) reacția serologică provocată de o infecție neobservată cu virusul pestei porcine clasice sau de vaccinare ⁽¹⁾;

(ii) reacția încrucișată între anticorpii pestei porcine clasice și alte pestivirusuri ⁽²⁾.

(iii) detectarea porcilor unici reactanți ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Dacă porcii au fost vaccinați contra pestei porcine clasice cu un vaccin convențional aceștia pot fi găsiți a fi pozitivi datorită doar vaccinării sau datorită unei infecții subclinice a animalelor vaccinate.

⁽²⁾ În anumite circumstanțe, până la 10 % din porci dintr-un lot pot avea anticorpi împotriva pestivirusurilor rumegătoarelor ce produc diareea virală bovină și boala de grăniță, de exemplu, atunci când porcii au contact direct cu bovine sau ovine infectate cu virusul BDV sau cu virusul BG sau atunci când porcii au intrat în contact cu materiale contaminante cu pestivirusuri de la rumegătoare.

⁽³⁾ În toate testele serologice curente pentru pesta porcină clasică, o mică proporție din seruri dau rezultate fals pozitive, fie datorate lipsei de specificitate a sistemului de testare, sau datorită serurilor de la porci unici reactanți.

CAPITOLUL IV

Proceduri de examinare și de prelevare a probelor**1. Linii directoare și proceduri pentru examinarea clinică și prelevarea de probe de la porcii din exploatațiile suspecte**

(1) În exploatațiile suspecte trebuie să fie efectuate examinări clinice adecvate, prelevări de probe și să se efectueze investigații de laborator pentru a confirma sau exclude pesta porcină clasică, în concordanță cu regulile și procedurile stabilite la alin. de la 2 la 7;

(2) În exploatația vizată, se instituie măsurile la care se face referire în art. 4 alin. (2) al Directivei 2001/89/CE, cu aceleași proceduri care trebuie aplicate și în cazurile de boală, atunci când pesta porcină clasică este luată în considerare pentru diagnosticul diferențial. Sunt incluse și situațiile când semnele clinice și aspectele epidemiologice care se observă la porci, sugerând o probabilitate redusă a prezenței pestei porcine clasice.

(3) În toate cazurile, în care unul sau mai mulți porci sunt suspecti a fi infectați cu virusul pestei porcine clasice, în exploatațiile suspecte, trebuie să se adopte măsurile la care se face referire în art. 4 alin. (2) al Directivei 2001/89/CE.

(4) În cazul suspectării pestei porcine clasice la porci într-un abator sau un mijloc de transport, liniile directoare și procedurile stabilite în alin. 2 – 7, trebuie să se aplice mutatis mutandis.

(5) Atunci când un medic veterinar oficial vizitează o exploatație suspectă pentru a confirma sau infirma prezența pestei porcine clasice:

a) va efectua un control a producției și a înregistrărilor de sănătate, dacă aceste înregistrări sunt disponibile;

b) va efectua o inspecție în fiecare subunitate, pentru a selecta porcii care urmează să fie examinați clinic.

(6) Examinarea clinică trebuie să includă înregistrarea temperaturii corporale și trebuie, în principal, să vizeze următorii porci sau grupe de porci:

(i) porcii bolnavi sau anorexici;

(ii) porcii recent refăcuți după boală;

(iii) porcii introduși recent din focare confirmate sau alte surse suspecte;

(iv) porcii ținuți în subunități recent vizitate de vizitatori externi care au avut un recent contact strâns cu porci suspecti sau infectați cu virusul pestei porcine clasice sau pentru care au fost identificate alte contacte de risc cu o potențială sursă de virus al pestei porcine clasice;

(v) porcii de la care deja s-au prelevat probe și au fost testați serologic pentru pesta porcină clasică, în cazul în care rezultatele acestor teste nu au permis excluderea prezenței pestei porcine clasice și porcii în contact cu aceștia.

(7) Dacă inspecția în exploatațile suspectate nu indică prezența porcilor sau grupelor de porci la care se face referire la alin. 6, punctul (v), Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, fără a aduce atingere altor măsuri care pot fi aplicate în exploatarea vizată, în concordanță cu Directiva 2001/89/CE și ținând cont de situația epidemiologică, trebuie:

(i) să efectueze examinări ulterioare în exploatarea vizată, în concordanță cu alin. (8) și (9) sau :

(ii) să se asigure că sunt prelevate probe de sânge de la porcii din exploatarea în cauză, pentru testele de laborator. În acest caz procedurile de prelevare a probelor menționate la alin. 5 și la secțiunea 6, alin. (2), trebuie să fie folosite în scopuri de orientare; sau:

(iii) să adopte sau să mențină în exploatarea vizată măsurile stabilite la art. 4 (2) , pe parcursul investigațiilor ulterioare; sau:

(iv) să excludă suspiciunea de pestă porcină clasică.

(8) Atunci când se face referire la acest paragraf, examinarea clinică în exploatarea vizată trebuie să fie efectuată la porci selectați randomizat din subunitățile pentru care a fost identificat sau suspectat un risc de introducere al virusului pestei porcine clasice.

(9) Numărul minim de porci ce urmează să fie examinați trebuie să permită detectarea febrei în aceste subunități, dacă aceasta apare la o prevalență de 10% cu 95% certitudine, cu următoarele particularități:

a) în cazul scroafelor de reproducție, numărul minim de scroafe ce urmează să fie examinate, pentru detectarea febrei dacă aceasta apare, trebuie să permită o prevalență de 5% cu 95% certitudine ⁽¹⁾;

b) în cazul centrelor de colectare a spermei toți vierii trebuie să fie examinați;

(10) Dacă într-o exploatare suspectă, sunt detectați porci morți sau în agonie, examinările post-mortem trebuie să fie efectuate, de preferat, la cel puțin cinci porci și în special la porcii care înainte de moarte au prezentat sau prezintă semne foarte evidente de boală, cei cu febră mare sau cei morți recent.

(11) Dacă la aceste examinări nu s-au evidențiat leziuni care să indice pestă porcină clasică dar, datorită situației epidemiologice, sunt considerate necesare investigații ulterioare:

a) o examinare clinică, așa cum este menționat în subalin. 3 și prelevare de probe de sânge, așa cum este stabilit la subalin. 5, în subunitățile în care au fost ținuti porcii morți sau în agonie; și

b) trebuie să fie efectuate examinări post mortem la 3-4 porci de contact.

(12) Independent de prezența leziunilor care indică pesta porcină clasică, trebuie să fie colectate probe de organe sau țesuturi de la porcii care au fost examinați post-mortem, pentru efectuarea testelor virusologice, în concordanță cu capitolul V, secțiunea 2, alin. (1). Aceste probe trebuie să fie prelevate, de preferință, de la porcii morți recent.

(13) Când se efectuează examinarea post-mortem, Autoritate Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să se asigure că:

a) sunt luate măsurile de precauție și de igienă necesare pentru a se preveni răspândirea bolii; și,

b) în cazul porcilor în agonie, aceștia sunt uciși în concordanță cu Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 425/2002 pentru aprobarea „Normei sanitare veterinare privind protecția animalelor în timpul sacrificării sau uciderii acestora” publicat în partea I a Monitorului Oficial al României nr. 887 din 9 decembrie 2002 și completat de Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 924/2003, publicat în partea I a Monitorului Oficial nr. 856 din 2 decembrie 2003.

(14) Dacă sunt depistate semne clinice sau leziuni ulterioare care pot sugera prezența pestei porcine clasice într-o exploatare suspectă dar autoritatea veterinară competentă consideră că aceste constatări nu sunt suficiente pentru a confirma un focar de pestă porcină clasică și de aceea sunt necesare teste de laborator, trebuie să fie prelevate probe de sânge pentru testele de laborator de la porcii suspecti și de la alți porci în fiecare subunitate în care sunt ținuți porcii suspecti, în concordanță cu procedura menționată anterior.

(15) Numărul minim de probe ce trebuie prelevate pentru testări serologice, trebuie să permită detectarea seroprevalenței de 10% cu 95% certitudine, în subunitatea vizată, cu următoarele particularități:

a) în cazul scroafelor de reproducție, numărul minim de scroafe de la care trebuie să se preleveze probe, trebuie să permită detectarea unei prevalențe de 5% cu 95% certitudine ⁽¹⁾;

b) în cazul unui centru de colectare a spermelor, trebuie prelevate probe de la toți vierii;

Numărul probelor ce urmează a fi prelevate pentru testele virusologice va fi în concordanță cu instrucțiunile autorității veterinare competente care va ține cont de varietatea testelor ce pot fi efectuate, de sensibilitatea testelor de laborator ce vor fi folosite și de situația epidemiologică;

(16) Dacă suspectarea pestei porcine clasice în exploatarea vizată este corelată cu rezultatele testelor serologice anterioare, în plus față de probele de sânge ce urmează a fi prelevate de la porcii la care se face referire în alin. (6), lit. (v), trebuie să se aplice următoarele proceduri:

a) dacă animalele seropozitive sunt scroafe gestante, câteva dintre ele, de preferință nu mai puțin de trei, vor fi eutanasiate și supuse unei examinări post-mortem. Înainte de eutanasiere, trebuie prelevate probe de sânge pentru testele serologice ulterioare. Fetusii trebuie să fie supuși examinării pentru detectarea virusului pestei porcine clasice, a antigenului sau genomului acestui virus, în concordanță cu capitolul VI, pentru a detecta infecția intrauterină;

b) dacă animalele seropozitive sunt scroafe cu purcei sugari, trebuie prelevate probe de sânge de la toți purceii și aceștia trebuie să fie supuși examinării pentru virusul pestei porcine clasice, a antigenului sau a genomului viral, așa cum se face referire în capitolul VI al prezentei anexe. De asemenea, trebuie să fie prelevate probe de sânge și de la scroafe pentru teste serologice ulterioare.

(17) Dacă după examinarea efectuată într-o exploatație suspectă, nu au fost detectate semne clinice sau leziuni care indică pestă porcină clasică, dar autoritatea veterinară competentă consideră necesară solicitarea unor teste de laborator ulterioare, pentru a infirma prezența pestei porcine clasice în scop de orientare, trebuie să fie utilizate procedurile de prelevare de probe menționate la capitolul IV, secțiunea 3, alin. (14) și (15) ale prezentei anexe.

(¹) În anumite cazuri, de exemplu, atunci când este suspectată pesta porcină clasică într-o exploatație cu număr limitat de porci tineri, proporția scroafelor infectate poate fi foarte mică. În aceste cazuri trebuie să se preleveze probe de la un număr mai mare de scroafe.

2. Proceduri de prelevare a probelor într-o exploatație atunci când porcii sunt uciși în urma confirmării bolii

(1) Pentru a se stabili maniera introducerii virusului pestei porcine clasice într-o exploatație infectată și perioada de timp scursă de la introducerea acesteia, atunci când porcii sunt uciși în exploatație ca urmare a confirmării unui focar de pestă porcină clasică, în concordanță cu art. 5 alin. (1) al Directivei 2001/89/CE, de la acești porci, când aceștia sunt uciși, trebuie să fie prelevate probe de sânge în mod randomizat, în vederea efectuării testelor de laborator.

(2) Numărul minim de porci de la care urmează a fi prelevate probe de sânge, trebuie să permită detectarea unei seroprevalențe de 10% cu o certitudine de 95% la porcii din fiecare subunitate a exploatației. (¹)

De asemenea, pot fi recoltate probe pentru testele virusologice, în concordanță cu instrucțiunile autorității veterinare competente, care va ține cont de varietatea testelor ce pot fi utilizate, sensibilitatea testelor de laborator utilizate și situația epidemiologică.

(3) Totuși, în cazul focarelor secundare, autoritatea veterinară competentă poate decide să facă o derogare de la alineatele (1) și (2) și să stabilească proceduri de prelevare de probe ad-hoc, ținând cont de informațiile epidemiologice disponibile deja de la sursă, mijloacele de introducere a virusului în exploatație și potențiala răspândire a bolii în exploatație.

3. Proceduri de prelevare de probe atunci când într-o exploatație suspectă porcii sunt uciși ca măsură de prevenție ⁽¹⁾

(1) Pentru a se putea confirma sau a infirma prezența pestei porcine clasice și se a obține informații epidemiologice suplimentare, atunci când porcii sunt uciși într-o exploatație, ca măsură de prevenție, în concordanță cu prevederile art. 4 alin. (3), lit. (a) sau art. 7, alin. (2) al Directivei 2001/89/CEE, probele de sânge pentru testele serologice precum și probele de sânge sau de tonsile pentru testele virusologice, trebuie să fie prelevate în concordanță cu procedura stabilită la alin. (2) al acestui punct.

(2) Prelevarea de probe trebuie să vizeze:

a) porcii prezentând semne clinice sau leziuni post-mortem care indică prezența pestei porcine clasice și porcii în contact;

b) alți porci care ar fi putut avea contacte de risc cu porci infectați sau suspecti sau cu porci suspecti de a fi fost contaminați cu virusul pestei porcine clasice;

(3) Prelevarea de probe de la acești porci trebuie să fie efectuată în concordanță cu instrucțiunile autorității veterinare competente, care va ține cont de situația epidemiologică. În acest caz, procedurile de prelevare a probelor stabilite la secțiunea 4, alin. (2), (3) și (4), trebuie să folosite în scopuri de orientare.

(4) De la porcii care provin din fiecare subunitate a exploatației trebuie prelevate probe în mod randomizat ⁽²⁾. În acest caz, numărul minim de probe ce vor fi prelevate pentru testele serologice, trebuie să permită în unitățile în cauză detectarea unei prevalențe de 10% cu 95% certitudine, cu următoarele particularități:

a) în cazul scroafelor de reproducție, numărul minim de scroafe de la care vor fi prelevate probe, trebuie să permită detectarea unor seroprevalențe de 5% cu 95% certitudine ⁽³⁾;

b) în cazul unui centru de recoltare a materialului seminal, trebuie recoltate probe de sânge de la toți vierii.

(5) Tipul probelor care urmează a fi prelevate pentru testele virusologice și tipul testului care va fi folosit trebuie să fie în concordanță cu instrucțiunile autorității veterinare competente care va ține cont de varietatea testelor care pot fi utilizate, de sensibilitatea testelor și de situația epidemiologică.

⁽¹⁾ Totuși, dacă derogarea prevăzută de art. 6, alin. (1) al Directivei 2001/89/CE a fost aplicată, prelevarea de probe trebuie să intereseze subunitățile exploatației, atunci când porcii au fost uciși, fără a se prejudicia examinările și prelevările de probe ulterioare ce urmează a fi efectuate pentru porcii rămași în exploatație, prelevări care vor fi efectuate în concordanță cu instrucțiunile autorității veterinare competente.

⁽²⁾ Totuși, dacă autoritatea veterinară competentă a limitat aplicarea uciderii preventive, la numai o parte a exploatației unde sunt ținuți porci suspecti de a fi infectați sau contaminați cu virusul pestei porcine clasice, în concordanță cu art. 4, alin. (3) al Directivei 2001/89/CE, prelevarea de probe trebuie să intereseze subunitățile exploatației unde s-a aplicat măsura, fără a se prejudicia examinările și prelevările de probe ulterioare ce urmează a fi efectuate la porcii rămași în exploatație și care se vor efectua în concordanță cu instrucțiunile autorității veterinare competente.

⁽³⁾ În anumite cazuri, de exemplu când pesta porcina clasică este suspectată într-o exploatație cu un număr limitat de porci tineri, proporția de scroafe infectate poate fi foarte mică. În aceste cazuri, trebuie prelevate probe de la un număr mai mare de scroafe.

4. Proceduri de control și de prelevare a probelor înainte de acordarea autorizației de a muta porcii din exploatațile situate în zone de protecție sau de supraveghere și în cazul în care acești porci sunt tăiați sau uciși

(1) Fără a se prejudicia prevederile art. 11, alin. (1), lit. (f), al doilea subalineat al Directivei 2001/89/CE, pentru acordarea autorizației de mutare a porcilor din exploatațile situate în zonele de protecție sau de supraveghere, în concordanță cu art.10, alin. (3) al actului comunitar menționat, examinarea clinică efectuată de medicul veterinar oficial, trebuie:

- a) să fie efectuată într-o perioadă de 24 de ore înainte de mutarea porcilor;
- b) să fie în concordanță cu prevederile stabilite la secțiunea 1, alin. (5) și (6):

(2) În cazul porcilor care vor fi mutați într-o altă exploatație, în plus față de investigațiile efectuate în concordanță cu alin. (1), trebuie să fie efectuată o examinarea clinică a porcilor în fiecare subunitate a exploatației în care sunt ținuți porcii ce urmează să fie mutați. În cazul porcilor mai mari de trei până la patru luni, această examinare trebuie să includă și înregistrarea temperaturii corporale la o anumită proporție din porci.

(3) În aceste subunități numărul minim de porci ce urmează să fie controlați trebuie să permită detectarea febrei, dacă aceasta apare la o prevalență de 10% cu 95% certitudine, cu următoarele particularități:

a) În cazul scroafelor de reproducție din subunitățile în care sunt ținute scroafe care urmează a fi mutate, numărul minim de scroafe ce urmează să fie examinate trebuie să permită detectarea febrei, dacă aceasta apare, la o prevalență de 5% cu 95% certitudine.

- b) În cazul vierilor, toți vierii ce urmează să fie mutați, trebuie examinați.

(4) În cazul porcilor care urmează să fie mutați la un abator, la o întreprindere de prelucrare sau în alte spații pentru a fi apoi uciși sau tăiați, în plus față de investigațiile care urmează a fi efectuate în concordanță cu alin. (1), trebuie să fie efectuată o examinare clinică a porcilor din fiecare subunitate în care sunt ținuti porcii ce vor fi mutați. În cazul porcilor mai mari de trei sau patru luni, această examinare trebuie să includă înregistrarea temperaturii corporale la o anumită proporție din porcii existenți.

(5) Numărul minim de porci ce urmează să fie controlați în subunitățile în cauză, trebuie să permită detectarea febrei dacă aceasta apare, cu o prevalență de 20% cu 95% certitudine.

(6) În cazul scroafelor de reproducție, numărul minim de porci ce urmează a fi examinați, trebuie să permită detectarea febrei dacă aceasta apare în subunitățile în care sunt ținuti porcii ce urmează a fi mutați, cu o prevalență de 5% cu 95% certitudine.

(7) Atunci când porcii la care se face referire la alin. (4), (5) și (6) sunt tăiați sau uciși, trebuie să fie prelevate probe de sânge pentru teste serologice sau probe de sânge sau de tonsile pentru testele virusologice, de la porcii proveniți din fiecare din subunitățile din care au fost mutați porci.

(8) Numărul minim de probe ce urmează a fi prelevate, trebuie să permită detectarea unei seroprevalențe sau virus prevalențe de 10% cu o certitudine de 95%, în fiecare subunitate.

(9) În cazul scroafelor de reproducție sau a vierilor, în subunitățile în care acești porci au fost ținuți, numărul minim de porci de la care urmează să se preleveze probe, trebuie să permită detectarea unei seroprevalențe sau virus prevalențe 5% cu o certitudine de 95%.

(10) Tipul probelor ce urmează să fie prelevate și testul ce urmează să fie utilizat vor fi în concordanță cu instrucțiunile autorității veterinare competente care va ține cont de varietatea testelor care pot fi efectuate, sensibilitatea testelor și situația epidemiologică.

(11) Totuși, dacă sunt depistate semne clinice sau leziuni post-mortem care indică pesta porcină clasică, atunci când porcii sunt uciși sau omorâți, prin derogare de la alin. (4) la alin. (10), trebuie să se aplice prevederile cu privire la prelevarea de probe stabilite la secțiunea 3.

5. Proceduri de control și de prelevare a probelor într-o exploatație în relație cu repopularea.

(1) Atunci când sunt reintroduși porci într-o exploatație, în concordanță cu art. 13 alin. (2), lit. (b) sau art. 19, alin. (8), lit. (b) al Directivei 2001/89/CE, trebuie să se aplice următoarele proceduri de prelevare a probelor:

a) în cazul în care sunt reintroduși porci santinelă, trebuie prelevate în mod randomizat probe de sânge pentru teste serologice din fiecare subunitate a exploatației, de la un număr de porci ce permite detectarea unei prevalențe de 10% cu o certitudine de 95%.

b) în cazul repopulării totale, probele de sânge pentru teste serologice trebuie prelevate în mod randomizat din fiecare subunitate a exploatației, de la un număr de porci care să permită detectarea unei seroprevalențe de 20% cu o certitudine de 95%.

În cazul scroafelor sau vierilor de reproducție, numărul probelor ce urmează să fie prelevate trebuie să permită detectarea unei seroprevalențe de 10% cu o certitudine de 95%.

(2) După reintroducerea porcilor, autoritatea veterinară competentă trebuie să se asigure că, în cazul oricărui caz de boală sau moarte la porcii din exploatație, cu cauze necunoscute, porcii vizati sunt imediat testați pentru pesta porcină clasică. Aceste prevederi trebuie să se aplice până când, în exploatația în cauză, sunt ridicate restricțiile la care se face referire la articolele 13, alin. (2), lit. (a) al doilea subalineat și 19, alin. (8) lit. (b), a doua propoziție a Directivei 2001/89/CE.

6. Proceduri de prelevare a probelor în exploatațiile din zona de protecție, înainte de ridicarea restricțiilor.

(1) Într-o zonă de protecție, pentru a putea fi ridicate măsurile la care se face referire la art. 10 al Directivei 2001/89/CE, în toate exploatațiile din acea zonă:

a) trebuie să fie efectuată o examinare în concordanță cu procedurile stabilite la secțiunea 1, alin. (5), (6), (7), (8), (9);

b) trebuie să fie prelevate probe de sânge pentru testele serologice, așa cum este menționat în alin. (2).

(2) În fiecare subunitate din exploatație, numărul minim de probe de sânge ce urmează a fi prelevate trebuie să permită detectarea unei seroprevalențe de 10% cu o certitudine de 95% la porci, cu următoarele particularități:

a) în cazul scroafelor pentru reproducție, numărul minim al probelor ce urmează să fie prelevate trebuie să asigure detectarea unei seroprevalențe de 5% cu o certitudine de 95%.

b) în cazul unui centru de colectare a spermei, trebuie prelevate probe de sânge de la toți vierii.

7. Proceduri de prelevare a probelor în exploatații din zona de supraveghere, înainte de ridicarea restricțiilor

(1) Într-o zonă de supraveghere, pentru a putea fi ridicate restricțiile la care se face referire la art. 11 al Directivei 2001/89/CE, trebuie să fie efectuată o examinare clinică în toate exploatațiile din zonă, în concordanță cu procedurile menționate la secțiunea 1, alin. (5), (6), (7).

(2) Se prelevează probe de sânge pentru teste serologice de la porci:

a) din toate exploatațiile în care nu sunt ținuți porci între 2 și 8 luni;

b) ori de câte ori autoritatea veterinară competentă consideră că pesta porcină clasică ar putea fi răspândită neobservat printre scroafele de reproducție;

c) din orice altă exploatație în care prelevarea de probe este considerată necesară de către autoritatea veterinară competentă.

d) în toate centrele de colectare a spermei.

(3) Când se efectuează prelevări de probe de sânge pentru teste serologice în exploatațiile situate în zona de supraveghere, numărul probelor de sânge ce urmează a fi prelevate în aceste exploatații trebuie să fie în concordanță cu secțiunea 6, alin. (2). Totuși, dacă autoritatea veterinară competentă consideră că pesta porcină clasică ar putea fi răspândită neobservat printre scroafele de reproducție, prelevarea de probe poate fi efectuată numai în subunitățile în care sunt ținute aceste animale.

8. Monitorizarea serologică și procedurile de prelevare a probelor în zonele în care pesta porcină clasică este suspectată să apară sau a fost confirmată la porci sălbatici.

(1) În cazul monitorizării serologice la porcii sălbatici din zonele în care pesta porcină clasică a fost confirmată sau este suspectată existența acesteia, mărimea și zona geografică a populației țintă de la care urmează să fie prelevate probe, trebuie să fie definite anticipat, pentru a se stabili numărul probelor ce urmează a fi prelevate. Numărul de probe trebuie să fie stabilit în funcție de numărul estimat de animale vii și nu în funcție de numărul animalelor împușcate.

(2) Dacă nu sunt disponibile date cu privire la densitatea și dimensiunea populației, zona geografică care face obiectul prelevării de probe, trebuie să fie identificată ținând cont de prezența continuă a porcilor sălbatici și de existența barierelor naturale sau artificiale eficiente pentru a preveni deplasarea masivă și continuă a animalelor. Dacă nu apar aceste circumstanțe, sau în cazul zonelor cu suprafețe mari, este recomandat să se identifice zone de prelevare a probelor de până la 200 Km² în care poate trăi în mod obișnuit o populație de 400 până la 1000 de porci sălbatici.

(3) Fără a se prejudicia prevederile art. 15, alin. (2) al Directivei 2001/89/CE, în cadrul zonei de prelevare a probelor definite, numărul minim de porci de la care se vor preleva probe, trebuie să permită detectarea unei seroprevalențe de 5% cu o certitudine de 95%. În acest scop trebuie să fie supuse prelevării de probe cel puțin 59 de animale din fiecare zonă care a fost identificată.

(4) Se recomandă ca:

a) în zonele în care presiunea de vânătoare este mai mare și este realizată cu regularitate, sau se aplică vânătoarea selectivă ca o măsură de control, aproximativ 50% din animalele aparținând clasei de vârstă între 3 luni și 1 an, 35% aparținând clasei de vârstă între 1 și 2 ani și 15% aparținând clasei de vârstă mai mare de 2 ani să fie supuse prelevării de probe;

b) în zonele în care vânătoarea este rară sau absentă, cel puțin 32 de animale trebuie să fie supuse prelevării de probe, pentru fiecare din aceste clase de vârstă;

c) prelevare de probe se efectuează într-o perioadă scurtă de timp, de preferat nu mai mare de 1 lună;

d) vârsta animalelor utilizate pentru prelevare de probe este stabilită în funcție de erupția dinților.

(5) Prelevarea probelor pentru testele virusologice de la porcii sălbatici împușcați sau găsiți morți, trebuie să fie efectuată așa cum este menționat la Capitolul V secțiunea 2, alin. (1)

(6) Atunci când este considerată necesară monitorizarea virusologică a porcilor sălbatici împușcați, aceasta trebuie să fie efectuată în primul rând la animalele în vârstă de 3 luni până la 1 an.

(7) Toate probele ce urmează să fie trimise la laborator trebuie să fie însoțite de chestionarul la care se face referire la art. 16, alin. (3) al Directivei 2001/89/CE.

CAPITOLUL V

Proceduri și criterii generale pentru colectarea și transportul probelor**1. Proceduri și criterii generale**

(1) Înainte de efectuarea prelevării de probe dintr-o exploatație, trebuie să fie realizată o hartă a exploatației și trebuie să fie identificate subunitățile epidemiologice ale acesteia.

(2) De fiecare dată când se consideră că ar putea fi necesară o reprelevare de probe, toți porcii de la care se prelevează probe, trebuie să fie unic marcați în așa fel încât să fie ușor de efectuat reprelevarea.

(3) Fără a prejudicia capitolul IV secțiunea 1, alin. (14) și (15) lit. b, nu se prelevează probe pentru testare serologică de la porci mai mici de 8 săptămâni.

(4) Toate probele trebuie trimise la laborator, însoțite de documente corespunzătoare, în concordanță cu cerințele stabilite de autoritatea veterinară competentă. Aceste documente vor include detalii despre anamneza porcilor de la care s-au prelevat probe și semnele clinice sau leziunile post-mortem identificate.

(5) În cazul porcilor ținuți în exploatații, trebuie să fie disponibile informații clare cu privire la vârstă, categorie și exploatația de origine a porcilor de la care s-au prelevat probe. Este recomandată ca localizarea fiecărui porc de la care s-au prelevat probe în exploatație, să fie înregistrată împreună cu marca sa unică de identificare.

2. Colectarea probelor pentru teste virusologice

(1) Pentru detectarea virusului, antigenului sau genomului virusului pestei porcine clasice de la porcii morți sau eutanasiați, cele mai potrivite probe sunt țesuturile din tonsile, splină și rinichi. În plus, este recomandat să se preleveze două probe din alte țesuturi limfactice, cum ar fi limfonodulul retrofaringian, parotidian, mandibular sau mezenteric și o probă din ileon. În cazul carcaselor autolizate, se alege un os lung întreg sau sternul.

(2) De la porcii care au prezentat febră sau alte semne de boală, trebuie prelevate probe de sânge pe anticoagulant sau sânge coagulat, în concordanță cu instrucțiunile autorității veterinare competente;

(3) Testele virusologice sunt recomandate în cazul animalelor bolnave. Acestea au de obicei o valoare limitată atunci când sunt utilizate în scopurile monitorizării animalelor care nu prezintă semne clinice. Totuși, dacă obiectivul unei prelevări de probe la scară largă este de a detecta virusul pestei porcine clasice, atunci când porcii sunt în perioada de incubație a bolii, tonsilele sunt cele mai adecvate probe.

3. Transportul probelor

(1) Este recomandat ca toate probele:

- a) să fie transportate și depozitate în containere închise ermetic ;
- b) să nu fie înghețate dar să fie păstrate reci, la temperatura frigiderului;
- c) să fie expediate la laborator cât mai repede posibil
- d) să fie menținute preferabil pe pachete de refrigerare și nu pe gheață carbonică pentru a le păstra reci;
- e) tesuturile sau organele sunt puse într-o pungă de plastic separată, închisă și etichetată corespunzător; acestea trebuie să fie apoi puse în containere cu înveliș extern dur și împachetate cu suficient material absorbant pentru a le proteja de deteriorare și pentru a absorbi lichidele care se pot scurge.
- f) să fie transportate direct la laborator, când este posibil, de către personal competent, pentru a se asigura un transport rapid și sigur.

(2) Exteriorul pachetului trebuie să fie etichetat cu adresa laboratorului destinatar și trebuie să fie înscris evident următorul mesaj: Material patologic animal; Perisabil; Fragil; A nu se deschide în afara unui laborator pentru pesta porcină clasică.

(3) Laboratorul care primește probele trebuie să fie informat în prealabil despre ora și modul sosirii acestora.

(4) Pentru transportul aerian al probelor la Laboratorul Comunitar de Referință pentru Pesta Porcină Clasică ⁽¹⁾ din statele membre ale Uniunii Europene altele decât Germania sau la laboratoarele naționale de referință din alte țări, pachetul trebuie să fie etichetat în concordanță cu reglementările IATA.

⁽¹⁾ Laboratorul Comunitar de Referință are posibilități nelimitate de a primi probe pentru diagnostic și izolarea virusului pestei porcine clasice. Copiile după permisul de import pot fi solicitate înainte de transport la laborator și trebuie atașate la exteriorul pachetului într-un plic.

CAPITOLUL VI

Principiile și utilizarea testelor virusologice și evaluarea rezultatelor acestora

1. Detectarea antigenului viral

(1) Testul cu anticorpi fluorescenți (FAT)

Principiul testului este detectarea antigenului viral în criosecțiuni subțiri de material din organe de la porci suspecți de a fi infectați cu virusul pestei porcine clasice.

Antigenul intracelular este detectat prin utilizarea unui anticorp conjugat cu FITC.

Un rezultat pozitiv trebuie să fie confirmat prin repetarea colorării cu un anticorp monoclonal specific.

Organele adecvate sunt tonsilele, rinichii, splina, diferiți limfonoduli și ileonul. Un frotiu din celulele măduvei spinării poate fi de asemenea utilizat în cazul porcilor sălbatici în cazul în care aceste organe nu sunt disponibile sau sunt autolizate.

Testul poate fi efectuat într-o zi. Deoarece probele de organe pot fi obținute doar de la animale moarte utilizarea acestuia în scop de testare pe un număr mare de probe este limitată. Încrederea în rezultatul testului e limitată de defectele de colorare, în special atunci când nu a fost acumulată experiență necesară în efectuarea testului sau dacă organele testate sunt autolizate.

(2) ELISA pentru detectarea antigenului.

Antigenul viral este detectat utilizând diferitele tehnici ELISA.

Sensibilitatea testului ELISA pentru detectarea antigenului trebuie să fie suficient de mare pentru a detecta un rezultat pozitiv la animale care prezintă semne clinice de pesta porcină clasică.

Utilizarea testului ELISA pentru detectarea antigenului este recomandată pentru probele prelevate de la animale cu semne clinice sau leziuni patologice de boală.

Nu este recomandată pentru investigarea individuală a animalelor.

Probele prelevate de la porcii suspectați de a fi infectați cu virusul pestei porcine clasice, sunt leucocitele, serul sanguin, sângele necuagulat precum și suspensii din organele la care se face referire la alin. 1⁽¹⁾.

ELISA poate fi efectuat într-o zi și poate fi executat de echipament automat. Cel mai important avantaj este numărul mare de probe care poate fi prelucrat într-o perioadă scurtă de timp.

Este recomandat să fie utilizat un test antigen ELISA, care produce rezultate satisfăcătoare pe material de referință.

În prezent toate testele ELISA sunt mai puțin sensibile decât izolarea virusului pe culturi celulare iar sensibilitatea lor este semnificativ mai bună pe probe de sânge de la purcei decât pe cele de la porcii adulți.

⁽¹⁾ În comerț sunt disponibile câteva kituri pentru antigen ELISA în pesta porcină clasică, care sunt validate cu diferite tipuri de probe.

2. Izolarea virusului

(1) Izolarea virusului este bazată pe incubarea materialului din probă pe culturi celulare sensibile de origine porcină. Dacă virusul pestei porcine clasice există în probă, acesta se va replica în celule, putând fi detectat, prin imuno-colorarea celulelor infectate, cu anticorpi conjugați. Anticorpii specifici pentru pesta porcină clasică sunt necesari pentru diagnosticul diferențial față de alte pestivirusuri.

(2) Probele preferate pentru izolarea virusului pestei porcine clasice, sunt leucocitele, plasma sanguină și sângele integral obținut din probe de sânge necoagulat, sau organele la care se face referire la secțiunea 1, alin. (1).

(3) Izolarea virusului este indicată pentru investigarea probelor de la un număr redus de animale și nu pentru supravegherea în masă. Procedura de izolare a virusului este laborioasă și necesită cel puțin 3 zile pentru ca rezultatele să fie disponibile. Pot fi necesare două pasaje de culturi celulare pentru a fi detectat un nivel redus al virusului în probe. Izolarea virusului poate necesita un timp de investigare mai mare de 10 zile până la obținerea rezultatului final. Probele autolizate pot fi citotoxice pentru cultura celulară și în consecință pot limita utilizarea acestuia.

(4) Se recomandă, de asemenea, efectuarea izolării virale și în cazul unei confirmări anterioare a pestei porcine clasice prin alte metode. Acesta trebuie să fie utilizat ca test de referință pentru confirmarea rezultatelor pozitive obținute anterior prin metodele ELISA, PCR sau FAT, respectiv detecție indirectă cu peroxidază. Culturile de virus al pestei porcine clasice obținute pe această cale, sunt utile pentru caracterizarea virusului, incluzând tipizarea genetică și epidemiologia moleculară.

(5) Toate culturile de virus ale pestei porcine clasice din toate focarele primare, de la primele cazuri de boală la porcii sălbatici sau de la cazurile din abatoare sau din mijloacele de transport, trebuie să fie tipizate genetic de către un laborator național de referință sau de Laboratorul Comunitar de Referință, în concordanță cu prevederile secțiunii 5.

(6) În orice caz, aceste culturi de virus trebuie să fie trimise, fără întârziere, Laboratorului Comunitar de Referință pentru banca de virusuri.

3. Detectarea genomului viral

(1) Reacția de amplificare a lanțurilor de acizi nucleici cu polimerază (PCR), este folosită pentru a se detecta genomul viral în probe de sânge, țesut sau organ. Fragmente mici ale ARN viral sunt transcrise în fragmente de ADN care apoi sunt amplificate prin reacția PCR, producându-se cantități detectabile. Întrucât acest test detectează doar o secvență a genomului viral, PCR poate fi pozitiv chiar și atunci când nu este prezent virusul (ex. țesuturi autolizate sau probe de la porcii convalescenți)

(2) PCR poate fi folosit pentru un număr mic de probe, care au fost atent selectate de la animale suspecte sau din materii provenind de la fetușii avortați. Poate fi o metodă indicată pentru carcasele de porcii sălbatici, dacă materialul este autolizat și nu este posibilă izolarea virusului datorită citotoxicității.

(3) Materialele potrivite ca probă pentru diagnosticul prin PCR sunt organele descrise pentru izolarea virusului sau sângele necoagulat.

(4) PCR poate fi realizat în 48 de ore. Necesită un echipament de laborator adecvat, spații separate și personal calificat. Un avantaj este că particulele de virus nu sunt replicate în laborator. Metoda este foarte sensibilă, dar poate surveni ușor contaminarea, ceea ce conduce la rezultate fals pozitive. De aceea, este esențială existența unor proceduri eficiente pentru controlul calității. Unele metode sunt

specifice mai degrabă pentru pestivirusuri decât pentru virusul pestei porcine clasice, necesitând teste de confirmare ulterioare, cum ar fi secvențarea materialului amplificat prin testul PCR.

4. Evaluarea rezultatelor testelor virusologice

(1) Testele virusologice sunt esențiale pentru confirmarea pestei porcine clasice.

Izolarea virusului trebuie să fie considerată ca test virusologic de referință și trebuie să fie folosit ca test de confirmare, atunci când este necesar. Utilizarea acestui test este recomandată, în special, în cazul rezultatelor pozitive la FAT, ELISA sau PCR, neasociate cu existența semnelor clinice sau a leziunilor de boală și în orice alt caz în care există incertitudini.

(2) Totuși, un focar primar de pestă porcină clasică poate să fie confirmat, dacă au fost depistate semne clinice sau leziuni ale bolii la porcii în cauză și cel puțin două din testele de detecție de antigen sau genom au furnizat un rezultat pozitiv.

(3) Un focar secundar de pestă porcină clasică, poate să fie confirmat, dacă în plus față de aspectele de corelație epidemiologică cu un focar sau caz confirmat, au fost detectate semne clinice sau leziuni ale bolii la porcii în cauză și un test de detectare a antigenului sau a genomului a avut un rezultat pozitiv;

(4) Un caz primar de pestă porcină clasică la porcii sălbatici poate fi confirmat după izolarea virusului sau dacă a fost obținut un rezultat pozitiv la cel puțin două teste de detectare a antigenului sau a genomului. Cazurile ulterioare de pestă porcină clasică la porcii sălbatici, pentru care a fost constatăată o legătură epidemiologică cu cazurile confirmate anterior, pot fi confirmate, dacă un test de detectare a antigenului sau a genomului a dat un rezultat pozitiv.

(5) Un rezultat pozitiv pentru pesta porcină clasică al unui test de detectare a antigenului sau a genomului necesită ca testul în cauză să fi fost realizat folosind anticorpi specifici pentru virusul pestei porcine clasice sau primeri. Dacă testul utilizat nu a fost specific pentru virusul pestei porcine clasice dar specific doar pentru pestivirusuri, acest test trebuie să fie repetat, utilizând reagenți specifici pentru pestă porcină clasică.

5. Tipizarea genetică a culturilor de virus al pestei porcine clasice

(1) Tipizarea genetică a culturilor de virus al pestei porcine clasice este realizată prin determinarea secvenței de nucleotide a unei porțiuni a genomului viral, adică ale unor părți specifice ale segmentului 5 necodificat și/sau a genei glicoproteinei E(2). Similaritatea acestor secvențe cu cele deja obținute de la culturile virale anterioare poate indica dacă focarele de boală sunt sau nu provocate de tulpini noi sau deja cunoscute. Aceasta poate susține sau exclude ipoteza cu privire la căile de transmitere care a fost furnizată de ancheta epidemiologică

(2) Tipizarea genetică a culturilor de virus al pestei porcine clasice este de o importanță majoră pentru determinarea sursei bolii. Totuși, o înrudire strânsă dintre tulpinile de virus obținute din diferite focare de boală, nu este o dovadă absolută pentru o legătură epidemiologică directă.

(3) Dacă tipizarea virusului nu poate fi efectuată într-un laborator național sau în orice alt laborator autorizat pentru diagnosticul pestei porcine clasice într-o perioadă scurtă de timp, proba originală sau cultura virală trebuie să fie trimisă cât mai rapid posibil Laboratorului Comunitar de Referință pentru tipizare.

(4) Datele cu privire la tipizarea și secvențarea tulpinilor virusului pestei porcine clasice disponibile laboratoarelor autorizate pentru diagnosticul acesteia, trebuie să fie trimise Laboratorului Comunitar de Referință, pentru ca această informație să fie introdusă în baza de date deținută de acest laborator.

(5) Informațiile incluse în această bază de date trebuie să fie disponibile tuturor laboratoarelor naționale de referință din statele membre ale Uniunii Europene și din România. Totuși, în scopul publicării în publicații științifice, dacă este solicitat de laboratorul în cauză, Laboratorul Comunitar de Referință trebuie să garanteze confidențialitatea acestor date până când acestea sunt publicate.

CAPITOLUL VII

Principiile și utilizarea testelor serologice și evaluarea rezultatelor acestora

1. Principii de bază și valoare de diagnostic

(1) La porcii infectați cu virusul pestei porcine clasice, anticorpii sunt, de obicei, detectabili în probe de ser începând cu a doua - a treia săptămână după infecție. La porcii vindecați, anticorpii de neutralizare protectori pot fi detectați pe parcursul a câțiva ani sau chiar pe tot parcursul vieții. De asemenea, anticorpii sunt detectabili în mod sporadic în stadiul terminal al animalelor bolnave. La unii porci cu formă cronică de pestă porcină clasică, pot fi detectați anticorpii timp de câteva zile, la sfârșitul primei luni după infecție.

(2) Purceii infectați intrauterin pot să fie imunotoleranți față de virusul omolog al pestei porcine clasice și dezvoltă anticorpi nespecifici. Totuși, anticorpi de origine maternală pot fi detectați în timpul primelor zile de viață. Timpul de înjumătățire a anticorpilor maternali la purceii sănătoși nevirenici este de aproximativ două săptămâni. Dacă se găsesc anticorpi ai pestei porcine clasice la purceii mai mari de trei luni, este puțin probabil ca aceștia să fie de origine maternală.

(3) Detectarea anticorpilor împotriva virusului pestei porcine clasice în probe de ser sau plasmă sangvină este efectuată pentru a asista diagnosticul pestei porcine clasice în exploatațile suspecte, pentru stabilirea perioadei de infectare în cazul focarelor confirmate și în scopul monitorizării și supravegherii.

Totuși, testele serologice sunt de valoare limitată pentru detectarea pestei porcine clasice într-o exploatație în cazul unei infecții recente.

(4) Câțiva porci seropozitivi cu un titru de neutralizare scăzut pot să fie indicatori ai unei infecții recente (două până la patru săptămâni). Mulți porci cu titru de neutralizare mare pot indica intrarea în exploatație a virusului cu mai mult de o lună înainte. Poziționarea porcilor seropozitivi în exploatație poate furniza informații valoroase privind introducerea virusului pestei porcine clasice în exploatație.

(5) Se face o evaluare adecvată a rezultatelor testelor serologice ținând cont de toate constatările clinice, virusologice și epidemiologice, în cadrul anchetei ce trebuie să fie realizată în cazul suspectării sau confirmării pestei porcine clasice, în concordanță cu art. 8 al Directivei 2001/89/CE .

2. Teste serologice recomandate

(1) Testul de virus neutralizare (TVN) și ELISA sunt testele cele mai indicate pentru diagnosticul serologic al pestei porcine clasice.

(2) Calitatea și eficacitatea diagnosticului serologic efectuat de laboratoarele naționale, trebuie să fie verificate cu regularitate în cadrul testelor comparative inter-laboratoare organizate periodic de Laboratorul Comunitar de Referință.

(3) TVN este bazat pe determinarea activității de neutralizare a anticorpilor din proba de ser, exprimată ca 50% din valoarea titrului final .

O cantitate constantă de virus al pestei porcine clasice este incubată la 37°C cu ser diluat. În scopul efectuării unui număr mare de teste (screening), serul este inițial diluat 1/10. Atunci când este necesară o titrare completă, se lucrează cu diluții binare ale serului, începând cu 1/2 sau 1/5. Fiecare diluție este amestecată cu un volum egal de suspensie de virus conținând 100 de doze infecțioase (TCID 50).

(4) După incubare amestecul este inoculat pe culturi celulare care sunt incubate 3-5 zile. După această perioadă de incubație, culturile sunt fixate și orice replicare virală în celulele infectate este detectată de un sistem de detecție prin imunolezare. Poate fi folosit atât testul de neutralizare cu detecție bazată pe utilizarea anticorpilor marcați cu peroxidază (NPLA) cât și testul de neutralizare cu detecție bazată pe utilizarea anticorpilor marcați cu fluorocrom (NIF).

(5) Rezultatele TVN sunt exprimate ca reciproce ale diluției inițiale a serului la care jumătate din culturile celulare inoculate (50% punct final), nu relevă replicare a virusului, detecția cu anticorpi marcați, furnizând rezultate negative. Este estimat un punct între două nivele de diluție. Sistemul final de diluție este bazat pe diluția actuală a serului în timpul reacției de neutralizare (ex. după adăugarea virusului, dar înainte de adăugarea suspensiei celulare).

(6) TVN este cel mai sensibil și sigur test pentru detectarea anticorpilor împotriva virusului pestei porcine clasice. De aceea, acesta este recomandat atât pentru examinarea serologică a unui singur animal cât și pentru un lot. Cu toate acestea, prin acest test pot fi detectați anticorpi specifici de neutralizare încrucișată specifici infectării porcilor cu pestivirusuri ale rumegătoarelor.

(7) TVN pentru detectarea anticorpilor împotriva virusului BVD și a virusului bolii de graniță urmează aceleași principii menționate mai sus și sunt realizate pentru diagnosticul diferențial al pestei porcine clasice.

(8) Tulpinile de pestivirusuri ce trebuie utilizate în testele de neutralizare trebuie să fie în concordanță cu recomandarea Laboratorului Comunitar de Referință.

(9) Au fost perfectate câteva tehnici ELISA ce folosesc anticorpi monoclonali specifici, care sunt bazate pe două variante: ELISA competitiv sau de blocare și ELISA necompetitiv.

(10) ELISA competitiv sau de blocare este, de obicei, bazat pe anticorpi monoclonali. Dacă proba de ser conține anticorpi ai virusului clasic, legătura unui anticorp monoclonal selectat conjugat cu peroxidază la antigenul viral va fi inhibată, rezultând un semnal redus.

(11) În testul ELISA necompetitiv legătura anticorpilor din ser cu antigenul viral este măsurată direct utilizând anticorpi anti IgG de porc conjugați cu peroxidază.

(12) Controlul calității, cu privire la sensibilitatea și specificitatea fiecărui lot de teste ELISA, trebuie să fie efectuat în mod regulat de către laboratorul național, utilizându-se lista serurilor de referință prevăzută de Laboratorul Comunitar de Referință. Această listă va cuprinde:

a) seruri de la porci în faza inițială a infecției cu virusul pestei porcine clasice (înainte de 21 de zile de la infectare);

b) seruri de la porci convalescenți (după 21 de zile de la infectare);

c) seruri de la porci infectați cu pestivirusuri ale rumegătoarelor.

(13) Testul ELISA ce urmează a fi utilizat pentru diagnosticul serologic al pestei porcine clasice, trebuie să recunoască toate serurile de referință de la porcii în convalescență. Toate rezultatele obținute cu seruri de referință trebuie să fie repetabile. Este de asemenea recomandat ca acestea să detecteze toate serurile pozitive provenite de la porci aflați în faza inițială a bolii și să prezinte o minimă reacție încrucișată cu serurile de la porcii infectați cu pestivirusuri ale rumegătoarelor. Rezultatele obținute cu seruri de la porci în faza inițială a infecției indică sensibilitatea testului ELISA.

(14) Sensibilitatea testului ELISA este evaluată ca fiind mai mică decât a testului de virus neutralizare și se recomandă ca să fie folosită ca un test screening aplicat la un lot de porcine. Totuși, ELISA necesită facilități mai puțin specializate și poate fi realizată mult mai rapid decât testul de virus neutralizare, grație sistemului automat.

(15) Testul ELISA trebuie să asigure identificarea tuturor cazurilor de infecție cu virusul pestei porcine clasice în stadiul de convalescență și trebuie să fie cât de liber posibil de interferențe prin reacții încrucișate cu anticorpii anti pestivirusuri ale rumegătoarelor.

3. Interpretarea rezultatelor serologice și diagnosticul diferențial cu infecții datorate pestivirusurilor rumegătoarelor (BVDV și BDV)

(1) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 4, alin. (3) sau art. 7, alin. (2) ale Directivei 2001/89/CE, în cazul depistării unui titru de neutralizare a virusului pestei porcine mai mare sau egal cu 10 ND₅₀ în probe de ser sanguin prelevate de la unul sau mai mulți porci, sau a unui rezultat pozitiv la testul ELISA, în probe de ser sanguin provenite de la un grup de porci, trebuie să fie aplicate imediat în exploatarea respectivă, măsurile la care se face referire la art. 4, alin. (2) al Directivei 2001/89/CE, sau trebuie să se continue aplicarea acestora.

(2) Probele deja prelevate din această exploatare trebuie să fie retestate prin testul de virus neutralizare, prin titrarea comparativă a diluției finale a anticorpilor neutralizanti ai virusului pestei porcine clasice și a pestivirusurilor rumegătoarelor.

(3) Dacă testele comparative evidențiază anticorpi față de pestivirusurile rumegătoarelor și lipsa sau un titru de anticorpi în mod evident mai scăzut (mai puțin de trei ori) față de virusul pestei porcine clasice, suspiciunea de pestă porcină clasică trebuie să fie exclusă, cu excepția cazului în care există alte motive care garantează aplicarea în continuare în exploatarea respectivă, a măsurilor la care se face referire în art. 4, alin. (2) al Directivei 2001/89/CE.

(4) Dacă testele comparative indică, la mai mulți porci, un titru de virus-neutralizare mai mare sau egal cu 10 ND₅₀, iar acest titru este mai mare sau egal cu titrurile existente față de alte pestivirusuri, pesta porcină clasică va fi confirmată, ca urmare a constatării în exploatarea respectivă, a unor dovezi epidemiologice ale bolii.

(5) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 4, alin. (3) al Directivei 2001/89/CE, dacă nu s-au constatat dovezi epidemiologice ale bolii sau dacă rezultatele testelor precedente nu sunt concludente, autoritatea competentă trebuie să se asigure că în exploatarea vizată:

a) se va continua aplicarea măsurilor la care se face referire la art. 4, alin. (2) al Directivei 2001/89/CE;

b) sunt efectuate investigații ulterioare, cât mai curând posibil, pentru a se confirma sau a se exclude existența pestei porcine clasice, în concordanță cu capitolul IV.

(6) Dacă, în fapt, controalele ulterioare și testele la care se face referire la alineatul (5), nu permit excluderea pestei porcine clasice, trebuie să fie efectuate prelevări de probe ulterioare, pentru testare serologică a porcilor din exploatare, după ce trec cel puțin două săptămâni de la controlul precedent.

(7) În cadrul acestei prelevări ulterioare de probe, porcii de la care deja s-au recoltat probe și care sunt deja testați, trebuie să fie retestați, pentru o testare serologică comparativă cu probele prelevate anterior, pentru a se depista seroconversia pentru virusul pestei porcine clasice sau pentru pestivirusurile rumegătoarelor.

(8) Dacă aceste controale și teste ulterioare nu permit confirmarea pestei porcine clasice, măsurile la care se face referire la art. 4 al Directivei 2001/89/CE, pot fi ridicate.

CAPITOLUL VIII

Teste de diferențiere în cazul vaccinării de urgență

1. Principii de bază

(1) În prezent, este disponibil un test serologic de diferențiere, pentru a se deosebi cu succes porcii care au fost vaccinați cu vaccinuri cu marker, care induc producere de anticorpi numai împotriva glicoproteinei E2 a virusului pestei porcine clasice, de porcii care au fost infectați cu tipul sălbatic al virusului pestei porcine clasice. Acest test este desemnat să detecteze anticorpii produși împotriva glicoproteinei E^{ms} a virusului pestei porcine clasice. Se bazează pe principiul că animale neinfectate, vaccinate cu vaccinuri cu marker, produc anticorpi numai împotriva glicoproteinei E2 a virusului pestei porcine clasice, în timp ce animalele infectate cu virusul sălbatic, reacționează și produc anticorpi inclusiv împotriva altor antigene virale.

(2) Acest test de diferențiere este sensibil și specific (¹). Totuși, porcii care au fost infectați cu Pestivirusuri, altele decât virusul pestei porcine, cum este virusul DVB sau a bolii de graniță, vor reacționa de asemenea E^{ms} pozitiv. Mai mult, sensibilitatea acestui test nu este ideală, atât timp cât unele animale marker-vaccinate și infectate ulterior, pot să nu reacționeze pozitiv.

Datele disponibile în prezent, sugerează ca testul de diferențiere nu poate fi folosit cu încredere la probele de ser de testat provenind de la porcii sălbatici.

(3) Testul de diferențiere este un test bloking în fază lichidă. Probele care urmează să fie testate, se incubează în microplăci, în prealabil căptușite cu anticorpi monoclonali anti-E^{ms} împreună cu o cantitate definită de antigen E^{ms}. Orice anticorp specific pentru E^{ms} se leagă de cantitatea definită de antigen E^{ms} din soluție și se formează un complex antigen/anticorp, care nu reacționează cu anticorpii anti-E^{ms} din placă. După spălarea plăcii pentru a îndepărta materialul nelegat, se adaugă un conjugat anti-E^{ms} marcat cu peroxidază, care se leagă de antigenul E^{ms} care formează un complex cu anticorpii cu care a fost căptușită suprafața microplăcii. Conjugatul care nu s-a legat se îndepărtează prin spălare și se adaugă un substrat ce conține cromogen. Intensitatea culorii care se dezvoltă, este invers proporțională cu cantitatea de anticorpi specifici pentru E^{ms} prezenți în probă. Dacă proba nu conține anticorpi (probă negativă) mare parte din cantitatea definită de antigen E^{ms} adăugat se poate lega de anticorpii anti-E^{ms} pe suprafața plăcii și se observă o reacție puternică de culoare.

(4) Rezultatul se obține prin compararea densității optice (DO) a godeurilor ce conțin probe de testat cu cele ce conțin seruri de control negative sau pozitive.

2. Linii directoare pentru folosirea testelor de diferențiere în contextul unei vaccinări de necesitate cu vaccin marker într-o exploatare de porci menționat la art. 19 al Directivei 2001/89/CE

(1) Testul de diferențiere este desemnat să verifice prezența sau absența circulației virusului pestei porcine clasice într-o populație de porci vaccinată cu vaccin marker. Datele disponibile sugerează că acesta poate fi folosit cu succes în acest scop la loturi de animale, dar nu exclude cu certitudine infecția cu virusul pestei porcine clasice la nivel de individ. În mod deosebit, specificitatea testului de diferențiere, poate să nu fie suficientă pentru a deosebi cu certitudine porcii vaccinați cu vaccin marker de porcii infectați, în cazul vaccinării porcilor adulți. În cazul rezultatelor incerte, totuși, porcii vizați trebuie să fie abatorizați sau uciși într-o manieră umană în concordanță cu Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 425/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind protecția animalelor în timpul sacrificării sau uciderii acestora publicat în Partea I a Monitorului Oficial nr. 887 din 9 decembrie 2002 și completat de Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 924/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind protecția animalelor în timpul sacrificării sau uciderii acestora, publicat în Partea I al Monitorului Oficial nr. 856 din 2 decembrie 2003, iar organele acestora trebuie să fie testate pentru virusul pestei porcine clasice. În acest scop, cele mai potrivite teste sunt izolarea de virus și testul PCR.

(2) De aceste aspecte trebuie să se țină cont în special când se proiectează o strategie de vaccinare de urgență cu vaccin marker și apoi se interpretează rezultatele supravegherii pestei porcine clasice pe o populație vaccinată cu vaccin marker.

(3) Procedura de prelevare a probelor și de testare a populației vaccinate înainte de ridicarea măsurilor de restricție ce urmează a fie aplicate într-o zonă vaccinată, în concordanță cu art. 19 al Directivei 2001/89/CE, trebuie să fie elaborată în funcție de vârsta porcilor vaccinați, categoria de porci (ținuți pentru îngrășare/abatorizare, reproducție) și de nivelul de securitate dorit în evaluarea absenței circulației virusului pestei porcine clasice în populația de porci.

(4) Prin urmare, detaliile pentru prelevarea de probe și testare trebuie să fie stabilite în planul de vaccinare de urgență ce urmează a fi transmis Comisiei în conformitate cu art. 19 alin. (3) al Directivei 2001/89/CEE.

(¹) În concordanță cu rezultatele unui studiu efectuat de către laboratorul comunitar de referință pentru pesta porcină clasică și laboratoare naționale de pestă porcină clasică, sensibilitatea testului de diferențiere este de cca 94% iar specificitatea este de cca 98%.

CAPITOLUL IX

**Cerințe minime de securitate pentru laboratoarele de
pestă porcină clasică**

(1) Cerințele minime stabilite la tabelul 1 al prezentei anexe, trebuie să fie îndeplinite de orice laborator în care urmează să fie manipulat virusul pestei porcine clasice, chiar și numai într-o cantitate mică, așa cum cer testele de izolare și neutralizare a virusului.

(2) Totuși, examinările post-mortem, prelucrarea țesuturilor pentru testul FAT și serologie ce utilizează antigene inactivate, pot fi efectuate la un nivel de biosecuritate mai scăzut, cu condiția să se aplice norme de igienă și decontaminări de bază și post-operaționale, împreună cu evacuarea în siguranță a deșeurilor de țesuturi și seruri.

(3) Cerințele suplimentare stabilite la tabelul 1 al prezentei anexe trebuie să fie îndeplinite de către orice laborator în care sunt efectuate experimente ce presupun o multiplicare extensivă a virusul pestei porcine clasice.

(4) Cerințele stabilite la tabelul 2 al prezentei anexe trebuie să fie îndeplinite de către orice laborator în care sunt efectuate experimente pe animale infectate cu virusul pestei porcine clasice.

(5) În orice caz, toate stocurile de virus al pestei porcine clasice trebuie să fie ținute într-un depozit sigur, fie congelate fie liofilizate. Se recomandă ca frigiderle și congelatoarele să nu fie folosite pentru alte virusuri decât cel al pestei porcine, sau pentru alte materii care nu au legătură cu diagnosticul pestei porcine clasice. Toate fiolele individuale trebuie să fie etichetate clar și trebuie să se țină evidențe comprehensive a stocurilor de virusuri, împreună cu datele și rezultatele controalelor de calitate. Trebuie, de asemenea, să se țină evidențe ale virusurilor adăugate la stoc, împreună cu detalii privind sursa acestora precum și a virusurilor livrate altor laboratoare.

(6) Se recomandă ca unitatea de biosecuritate pentru efectuarea lucrărilor cu virusul pestei porcine clasice, să fie înconjurată de spații în care nu se manipulează virusul menționat. Aceste spații trebuie să fie disponibile pentru prepararea sticlăriei și mediilor de cultură, menținerii și preparării culturilor de celule ne-infectate, pregătirii serurilor și testărilor serologice (altele decât metodele care folosesc virusul viu al pestei porcine clasice) și pregătirea suportului administrativ și de birou.

Tabel 1
Principii ale controlului biologic corespunzător pentru laboratoarele de diagnostic

	Cerințe suplimentare	Cerințe minime
Mediu general	Presiune atmosferică normală Filtrare dublă HEPA al aerului evacuat Camere speciale, folosite exclusiv pentru procedurile de diagnostic al pestei porcine clasice	Presiune atmosferică normală Camere speciale, limitate la proceduri definite
Îmbrăcăminte de laborator	Schimbare completă a hainelor la intrare Îmbrăcăminte de laborator utilizată numai în unitatea în care se lucrează cu virusul pestei porcine clasice Mănuși de unică folosință pentru toate tipurile de manipulare a materialului infectat. Îmbrăcăminte sterilizată înainte de scoaterea din unitate sau spălată în cadrul unității.	Îmbrăcăminte exterioară special folosită numai în unitatea unde se manipulează virusul pestei porcine clasice. Mănuși de unică folosință pentru toate tipurile de manipulare a materialului infectat. Îmbrăcăminte exterioară sterilizată înainte de părăsirea unității sau spălată în cadrul unității.
Controlul personalului	Intrarea în unitate se limitează la persoanele numite, instruite. Mâini spălate și dezinfectate la părăsirea unității. Nu se permite staționarea personalului lângă porci timp de 48 de ore după părăsirea unității	Intrarea în unitate limitată la persoanele numite, instruite. Mâini spălate și dezinfectate la părăsirea unității. Nu se permite staționarea personalului lângă porci timp de 48 de ore după părăsirea unității
Echipament	Cabinet de securitate biologică (clasa I sau II) folosit pentru toate tipurile de manipulare a virusului viu. Cabinetul trebuie să aibă o dublă filtrare HEPA al aerului evacuat Tot echipamentul necesar să fie disponibil pentru procedurile de laborator din cadrul laboratorului specializat	

Tabel 2
Cerințe de biosecuritate pentru camerele de experiențe pe animale

	Cerințe
Mediu general	Ventilație controlată cu presiune negativă Dublă filtrare HEPA al aerului evacuat Spațiu pentru fumigare/dezinfecție completă la terminarea experimentului. Toate lichidele reziduale tratate pentru inactivarea virusului pestei porcine clasice (prin căldură sau chimic).
Îmbrăcăminte de laborator	Schimbarea completă a hainelor la intrare. Mănuși de unică folosință pentru toate tipurile de manipulare. Îmbrăcăminte sterilizată înainte de scoaterea din unitate sau se spală în cadrul unității.
Controlul personalului	Intrarea în unitate se limitează la persoanele numite, instruite. Se face duș integral la ieșirea din unitate. Nu se permite contactul personalului cu porci timp de 48 de ore după părăsirea unității.
Echipament	Tot echipamentul necesar pentru procedurile privind animalele, să fie disponibile în cadrul unității. Toate materialele se vor steriliza la evacuarea acestora din unitate sau, în cazul probelor prelevate de la animale, să fie dublu ambalate într-un container ermetic care este dezinfectat la suprafață pentru transportul către laboratorul de pestă porcine clasică.
Animale	Toate animalele să fie tăiate înainte de părăsirea unității, examinările post-mortem să fie finalizate în cadrul unei zone de biosecuritate, iar carcasele incinerate la dezinfectarea examinărilor.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare cu privire la măsurile pentru controlul pestei porcine clasice*)

Văzând Referatul de aprobare nr. 33.023 din 29 iunie 2005, întocmit de Direcția generală sanitară veterinară cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 4 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 308/2004 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară cu privire la măsurile pentru controlul pestei porcine clasice, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, institutele veterinare centrale și direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 404/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare cu privire la măsurile de control al pestei porcine

clasice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 17 aprilie 2003.

Art. 4. — Prezentul ordin constituie transpunerea oficială a Directivei Consiliului 2001/89/CE privind măsurile comunitare pentru controlul pestei porcine clasice, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 316 din 1 decembrie 2001, p. 5.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 1 ianuarie 2006, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 1.026/2003 privind strategia de renunțare la vaccinarea contra pestei porcine clasice în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 10 septembrie 2003.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Răzvan Țiru

București, 12 iulie 2005.
Nr. 67.

ANEXA

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ CU PRIVIRE LA MĂSURILE PENTRU CONTROLUL PESTEII PORCINE CLASICE

Art. 1 - Obiective

Prezenta normă sanitară veterinară prevede măsurile minime pentru controlul pestei porcine clasice.

Art. 2 - Definiții

În sensul prezentei norme sanitare veterinare, prin următorii termeni se înțelege:

(a) porc - orice animal din familia Suidae, inclusiv porcii sălbatici;

(b) porc sălbatic - un porc care nu este ținut sau crescut într-o exploatație;

(c) exploatație - orice incintă agricolă sau de altă natură, localizată pe teritoriul României, în care porcii sunt crescuți sau ținuți permanent sau temporar. Nu sunt incluse abatoarele, mijloacele de transport și zonele împrejmuite în care porcii sălbatici sunt ținuți și pot fi vânați. Aceste zone împrejmuite trebuie să aibă o mărime și o structură care fac inaplicabile măsurile stabilite la art. 5 alin. (1);

(d) manual de diagnostic - manual de diagnostic al pestei porcine clasice la care face referire art. 17 alin. (3);

(e) porc suspect de a fi infectat cu virusul pestei porcine clasice - orice porc care manifestă simptome clinice sau orice carcasă de porc care prezintă leziuni post-mortem ori reacții la testele de laborator efectuate conform manualului de diagnostic și care indică prezența posibilă a pestei porcine clasice;

*) Ordinul nr. 67/2005 a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 5 august 2005 și este reprodus și în acest număr.
**) Anexa este reprodusă în facsimil.

(f) caz de pestă porcină clasică sau porc infectat cu virusul pestei porcine clasice - orice porc sau carcasă de porc:

(i) la care au fost confirmate oficial simptome clinice sau leziuni post-mortem de pestă porcină clasică; și

(ii) la care prezența bolii a fost confirmată oficial ca rezultat al unei examinări de laborator efectuate conform manualului de diagnostic:

(g) focar de pestă porcină clasică - exploatarea în care a fost detectat unul sau mai multe cazuri de pestă porcină clasică;

(h) focar primar - focarul în sensul art. 2 alin. (d) al Directivei Consiliului 82/894/CEE;

(i) zonă infectată - zona din teritoriul României în care, în urma confirmării unuia sau mai multor cazuri de pestă porcină clasică la porcii sălbatici, măsurile de eradicare a bolii sunt puse în aplicare conform art. 15 sau 16;

(j) caz primar de pestă porcină clasică la porcii sălbatici - orice caz de pestă porcină clasică, care este detectat la porcii sălbatici într-o zonă în care nu se aplică nici o măsură conform art. 15 sau 16;

(k) metapopulație de porci sălbatici - orice grup sau subpopulație de porci sălbatici cu contacte limitate cu alte grupuri sau subpopulații;

(l) populație de porci sălbatici susceptibilă - acea parte a unei populații de porci sălbatici, care nu a dezvoltat imunitate față de virusul pestei porcine clasice;

(m) deținător - orice persoană fizică sau juridică care deține porci sau care este înărcinată cu îngrijirea animalelor menționate, contra cost sau nu;

(n) autoritate competentă - autoritatea competentă în sensul art. 2 (6) al Normei sanitare veterinare privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene cu unele animale vii și produse de origine animală aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 580/2002 și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 11 aprilie 2003 ce transpune Directiva Consiliului 90/425/CEE;

(o) medic veterinar oficial - orice medic veterinar desemnat de autoritatea veterinară centrală a României

(p) prelucrare - unul dintre tratamentele pentru materiile cu risc crescut, stabilite de art. 3 al Normei sanitare veterinare privind stabilirea condițiilor sanitare veterinare pentru înlăturarea și prelucrarea deșeurilor animale, comercializarea lor și prevenirea agenților patogeni din furajele care conțin produse de origine animală sau pește, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 504/2001 și publicat în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 78 din 1 februarie 2002 ce transpune Directiva Consiliului 90/667/CEE, aplicate astfel încât să se evite riscul de răspândire a virusului pestei porcine clasice;

(q) deșcuri menajere - orice deșcuri provenite de la alimentele destinate consumului uman din restaurante, unități de aprovizionare cu alimente sau bucătării, inclusiv din bucătării industriale și gospodăriile ale fermierului sau ale persoanelor care îngrijesc porcinele;

(r) vaccin cu marker - vaccin ce poate induce o imunitate de protecție ce poate fi diferențiată, prin intermediul testelor de laborator efectuate conform manualului de diagnostic, de răspunsul imun provocat de infecția naturală cu tipul sălbatic de virus;

(s)ucidere - uciderea porcilor în sensul art. 2 lit. (f) al Normei sanitare veterinare privind protecția animalelor în timpul sacrificării sau uciderii, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 425/2002 și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 9 decembrie 2002 ce transpune Directiva 93/119/CEE;

(t) tăiere - sacrificarea porcilor în sensul art. 2 lit. (g) din Norma sanitară veterinară privind protecția animalelor în timpul sacrificării sau uciderii, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 425/2002 și publicat în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 887 din 9 decembrie 2002 ce transpune Directiva 93/119/CEE;

(u) zonă cu o densitate mare de porci - orice zonă geografică cu o rază de 10 km, în jurul unei exploatații care conține porci suspecti sau cunoscuți ca fiind infectați cu virusul pestei porcine clasice, care are o densitate a porcilor mai mare de 800 de porci pe km². Exploatația în cauză trebuie să fie localizată într-o regiune, definită la art. 2 alin. (2) lit. (p) din Norma sanitară veterinară privind problemele de sănătate a animalelor, ce afectează comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene cu animale din speciile bovine și porcine, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 236/2002 publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 835 din 20 Noiembrie 2002 ce transpune Directiva Consiliului 64/432/CEE, unde există o densitate a porcilor crescuți în exploatații, mai mare de 300 de porci pe km² sau la o distanță de mai puțin de 20 km de o astfel de regiune;

(v) exploatație de contact - o exploatație posibil contaminată cu pesta porcină clasică, ca urmare a localizării, circulației persoanelor, porcilor ori a vehiculelor sau în oricare alt mod.

Art. 3 - Notificarea pestei porcine clasice

(1) Prezența pestei porcine clasice și prezența suspiciunii de pestă porcină clasică trebuie să fie notificate obligatoriu și imediat.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor naționale referitoare la notificarea focarelor de boli ale animalelor, dacă este confirmată pesta porcină clasică, autoritatea veterinară centrală a României trebuie:

(a) să notifice boala și să furnizeze informații Comisiei Europene și statelor membre ale Uniunii Europene, conform anexei 1, cu privire la:

- (i) focarele de pestă porcină clasică care sunt confirmate în exploatații;
- (ii) cazurile de pestă porcină clasică care sunt confirmate într-un abator sau în mijloacele de transport;
- (iii) cazurile primare de pestă porcină clasică, care sunt confirmate la porcii sălbatici;
- (iv) rezultatele anchetei epi-zootologice efectuate conform art. 8.

(b) să furnizeze informații Comisiei Europene și Statelor Membre ale Uniunii Europene cu privire la cazurile ulterioare confirmate la porcii sălbatici dintr-o zonă infectată cu pestă porcină clasică, conform art. 16 alin. (4) și alin. 7 lit. (a).

(3) Prevederile anexei 1 pot fi suplimentate sau amendate conform regulilor comunitare transpuse în legislația națională.

Art. 4 - Măsuri în cazul suspectării prezenței pestei porcine clasice la porcii dintr-o exploatație

(1) Atunci când o exploatație conține unul sau mai mulți porci suspecti de a fi infectați cu virusul pestei porcine clasice, autoritatea veterinară centrală a României trebuie să dispună puneră în aplicare imediat a mijloacelor oficiale de investigare, pentru a confirma sau a infirma prezența bolii menționate, conform procedurilor stabilite în manualul de diagnostic.

(2) Atunci când exploatarea este inspectată de un medic veterinar oficial, sunt controlate și registrul și mărcile de identificare a porcilor conform procedurii naționale în vigoare.

(3) Atunci când autoritatea veterinară locală consideră că prezența suspiciunii de pestă porcină clasică într-o exploatare nu poate fi exclusă, trebuie să pună exploatarea sub supraveghere veterinară oficială și să dispună următoarele:

(a) toți porcii de diferite categorii din exploatare sunt numărați și este alcătuită o listă cu numărul porcilor deja bolnavi, morți sau susceptibili de a fi infectați, din fiecare categorie; lista este actualizată în funcție de fătările și de moartea porcilor pe durata perioadei de suspiciune; datele din lista respectivă sunt prezentate la cerere și pot fi controlate la fiecare inspecție a autorității veterinare centrale a României;

(b) toți porcii din exploatare sunt menținuți în adăposturile lor sau sunt ținuți închiși în alt loc în care pot fi izolați;

(c) nici un porc nu intră sau nu iese din exploatare; autoritatea veterinară locală poate extinde, dacă este cazul, interdicția cu privire la ieșirea din exploatare și la alte specii de animale și poate impune, de asemenea, aplicarea de măsuri corespunzătoare pentru distrugerea rozătoarelor sau insectelor;

(d) nici o carcasă de porc nu iese din exploatare fără o autorizație eliberată de autoritatea veterinară locală;

(e) nici un sortiment de carne, produse provenite de la porcine, material seminal, ovule și embrioni proveniți de la porci, furaje pentru animale, ustensile, materiale sau deșcuri care pot transmite pesta porcină clasică nu ies din exploatare fără o autorizație eliberată de autoritatea veterinară locală; carnea, produsele provenite de la porcine, materialul seminal, ovulele și embrionii nu sunt livrați din exploatare pentru a face obiectul comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene;

(f) deplasarea persoanelor spre sau din exploatare e supusă autorizării scrise de către autoritatea veterinară locală;

(g) deplasarea vehiculelor spre sau din exploatare e supusă autorizării scrise de către autoritatea veterinară locală;

(h) sunt utilizate mijloace corespunzătoare de dezinfecție la intrările și ieșirile din exploatare, precum și din clădirile ce adăpostesc porci. Orice persoană care intră sau iese dintr-o exploatare de porcine trebuie să respecte măsurile de igienă corespunzătoare necesare pentru a reduce riscul de răspândire a virusului pestei porcine clasice. Toate mijloacele de transport trebuie să fie dezinfectate minuțios înainte de a ieși și de a intra în exploatare;

(i) să se efectueze o anchetă epizootologică conform art. 8.

(4) Când este necesar, datorită situației epidemiologice și dacă exploatarea care conține porci suspecti este localizată într-o zonă cu o densitate mare de porci, autoritatea veterinară locală:

(a) poate aplica măsurile prevăzute la art. 5 alin. (1) în exploatarea la care se referă alin. (3) de mai sus. Autoritatea veterinară locală poate limita, atunci când consideră că este posibil, aplicarea acestor măsuri doar la porcii suspecti de a fi infectați sau contaminați cu virusul pestei porcine clasice și la partea exploatarei în care aceștia au fost ținuți, cu condiția ca acești porci să fi fost adăpostiți, ținuți și furajați complet separat de ceilalți porci din exploatare. Trebuie

prelevat un număr suficient de probe de la porcii uciși, pentru ca prezența virusului pestei porcine clasice să poată fi confirmată sau infirmată, conform manualului de diagnostic:

(b) poate stabili o zonă temporară de control în jurul exploatației la care se referă alin.

(3). Unele sau toate măsurile menționate la alin. (1) sau (2) sunt aplicate în exploatațiile de porcine din cadrul acestei zone.

(5) Măsurile prevăzute la alin. (3) nu trebuie ridicate până ce suspiciunea de pestă porcină clasică nu a fost infirmată oficial.

Art. 5 - Măsuri în cazul confirmării prezenței pestei porcine clasice la porcinele dintr-o exploatație

(1) Când prezența pestei porcine clasice este confirmată oficial într-o exploatație, autoritatea veterinară locală trebuie ca, suplimentar măsurilor la care se referă art. 4 alin. (3), să dispună următoarele:

(a) toți porcii din exploatație sunt uciși fără întârziere, sub supraveghere veterinară oficială, astfel încât să se evite riscul de răspândire a virusului pestei porcine clasice în timpul uciderii sau transportului;

(b) este prelevat un număr suficient de probe de la porcii uciși, conform manualului de diagnostic, pentru ca să poată fi stabilite modul de contaminare a exploatației cu virusul pestei porcine clasice și perioada dintre contaminare și notificarea bolii;

(c) carcasele provenite de la porcii care au murit sau care au fost uciși sunt prelucrate sub supraveghere oficială;

(d) carnea provenită de la porcii tăiați în perioada dintre contaminarea probabilă a exploatației cu pestă porcină clasică și aplicarea măsurilor oficiale e identificată și prelucrată sub supraveghere veterinară oficială, ori de câte ori este posibil;

(e) materialul seminal, ovulele și embrionii proveniți de la porci, colectate din exploatație în cursul perioadei dintre contaminarea probabilă a exploatației cu virusul pestei porcine și aplicarea măsurilor oficiale, sunt identificate și distruse sub supraveghere veterinară oficială, astfel încât să fie evitat riscul de răspândire a virusului pestei porcine clasice;

(f) toate substanțele și deșeurile suspecte de a fi contaminate, cum ar fi furajele, sunt supuse unui tratament care să asigure distrugerea virusului pestei porcine clasice. Toate materialele de unică folosință care pot fi contaminate, în special cele utilizate pentru operațiile de tăiere, sunt distruse. Aceste reguli trebuie să se aplice conform instrucțiunilor medicului veterinar oficial;

(g) după ce porcii au fost eliminați, clădirile în care au fost adăpostiți, vehiculele utilizate pentru transportul lor sau al cadavrelor lor, precum și echipamentul, așternutul, gunoiul de grajd și purinul, care sunt suspecte de a fi contaminate, sunt curățate și decontaminate sau tratate conform art. 12;

(h) în cazul unui focar primar de boală, izolatul de virus al pestei porcine clasice e supus procedurii de laborator stabilite în manualul de diagnostic, pentru a se identifica tipul genetic;

(i) se efectuează o anchetă epizootologică, conform art. 8.

(2) Când un focar a fost confirmat într-un laborator, o grădină zoologică, o rezervație naturală sau o zonă împrejmuită în care porcii sunt ținuți în scopuri științifice sau în scopuri legate de conservarea speciei sau conservarea raselor rare, autoritatea veterinară centrală a

României poate acorda derogări de la alin. (1) lit. (a) și (c), cu condiția ca interesele naționale fundamentale să nu fie periclitate. Aceste derogări vor fi notificate imediat Comisiei Europene.

(3) În toate cazurile, Comisia Europeană împreună cu autoritatea veterinară centrală a României analizează situația imediat. Dacă este cazul, sunt aplicate măsuri de prevenire a răspândirii bolii, conform procedurii naționale elaborate de autoritatea veterinară centrală a României, ce pot include vaccinarea de necesitate conform procedurii prevăzute la art. 19.

Art. 6 - Măsuri în cazul confirmării prezenței pestei porcine clasice în exploatații ce conțin diferite unități de producție

(1) Când se confirmă prezența pestei porcine clasice în exploatațiile care conțin două sau mai multe unități de creștere a porcilor pentru producție separate, pentru ca îngrășarea porcilor să poată fi finalizată, autoritatea veterinară centrală a României poate acorda derogări de la prevederile art. 5 alin. (1) lit. (a) pentru unitățile cu animale sănătoase, chiar dacă exploatația este infectată.

(2) Derogările se acordă cu condiția ca medicul veterinar oficial să confirme că structura, mărimea și distanța dintre aceste unități de creștere și operațiile efectuate sunt de asemenea natură încât sunt asigurate incinte complet separate pentru adăpostire, întreținere și furajare, astfel încât virusul să nu poată difuza dintr-o unitate de producție către alta.

(3) Dacă se acordă derogarea prevăzută la alin. (1), autoritatea veterinară centrală a României trebuie să elaboreze reguli detaliate pentru a oferi garanții de sănătate a animalelor.

(4) Dacă autoritatea veterinară centrală a României acordă derogarea prevăzută la alin. (1), trebuie să notifice imediat aceasta Comisiei Europene. Comisia Europeană revizuieste imediat situația împreună cu autoritatea veterinară centrală a României. Dacă este cazul, sunt aplicate măsuri de prevenire a răspândirii bolii, conform regulilor comunitare transpuse în legislația națională.

Art. 7 - Măsuri în exploatațiile de contact

(1) Exploatațiile la care se referă art. 4 sau 5 trebuie considerate exploatații de contact atunci când medicul veterinar oficial constată că există posibilitatea de contaminare cu pesta porcină clasică din alte exploatații, pe baza anchetei epidemiologice efectuate conform art. 8 sau există posibilitatea ca exploatația menționată la art. 4 sau 5 să fi contaminat alte exploatații.

(2) Prevederile art. 4 se aplică exploatațiilor de contact până când suspiciunea de pestă porcină clasică a fost infirmată oficial.

(3) Autoritatea veterinară competentă aplică măsurile prevăzute la art. 5 alin. (1) în exploatațiile de contact la care se referă alin. (1) din prezentul articol, dacă situația epizootologică o impune.

(4) Trebuie să se preleveze un număr suficient de probe de la porcii uciși, conform manualului de diagnostic, pentru ca prezența virusului pestei porcine clasice în aceste exploatații să poată fi confirmată sau infirmată.

(5) Principalele criterii și factori de risc ce trebuie luați în considerare pentru aplicarea măsurilor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. (a) în exploatațiile de contact sunt stabilite în anexa 5; criteriile și factorii de risc pot fi modificați sau suplimentați ulterior, pentru a se ține cont de evoluțiile și experiențele științifice, conform procedurii naționale elaborate de autoritatea veterinară centrală a României.

Art. 8 - Ancheta epizootologică

(1) Autoritatea veterinară locală trebuie să efectueze ancheta epidemiologică privind cazurile suspecte sau focarele de pestă porcină clasică, pe baza chestionarelor pregătite în cadrul planului de urgență la care se referă art. 22.

(2) Ancheta epidemiologică trebuie să determine cel puțin:

(a) perioada de când exploatarea a fost contaminată cu virusul pestei porcine clasice, înainte ca boala să fie notificată sau suspectată;

(b) originea posibilă a pestei porcine clasice din exploatare și identificarea altor exploatare în care porcii s-ar fi putut infecta sau contamina de la aceeași sursă;

(c) deplasarea persoanelor, vehiculelor, porcilor, carcaselor, materialului seminal, cărnii sau a oricărui material care ar fi putut transporta virusul către sau de la exploatarea în cauză.

(3) Dacă rezultatul acestei anchete epizootologice indică faptul că pesta porcină clasică s-ar fi putut răspândi de la sau către exploatare localizate în alte state membre ale Uniunii Europene, Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene în cauză trebuie informate imediat.

Art. 9 - Stabilirea zonelor de protecție și de supraveghere

(1) Imediat după ce diagnosticul de pestă porcină clasică a fost confirmat oficial la porcii dintr-o exploatare, autoritatea veterinară locală trebuie să stabilească o zonă de protecție cu o rază de cel puțin 3 km în jurul focarului, care să fie inclusă într-o zonă de supraveghere cu o rază de cel puțin 10 km; în aceste zone se vor aplica măsurile prevăzute la art. 10 și 11.

(2) Când stabilește zonele de protecție și supraveghere, autoritatea veterinară locală trebuie să țină cont de:

(a) rezultatele anchetei epizootologice efectuate conform art. 8;

(b) situația geografică, în special granițele naturale sau artificiale;

(c) localizarea și proximitatea exploatarelor;

(d) modalitățile de deplasare și de comerț cu porci, precum și disponibilitatea abatoarelor;

(e) instalațiile și personalul disponibil pentru a controla orice deplasare a porcilor în cadrul zonelor de protecție și de supraveghere, în special dacă porcii ce urmează să fie uciși trebuie mutați din exploatarele lor de origine.

(3) Dacă o zonă de protecție sau de supraveghere include părți din teritoriul României și din teritoriul unuia sau mai multor state vecine, autoritățile veterinare centrale ale statelor respective și a României cooperează pentru a stabili zona respectivă.

(4) Autoritatea veterinară locală trebuie să ia toate măsurile necesare, inclusiv semnalizarea evidentă, avertizarea, precum și utilizarea resurselor media, cum ar fi presa și televiziunea, pentru ca toate persoanele din zonele de protecție și de supraveghere să fie informate cu privire la restricțiile în vigoare, conform art. 10 și 11 și să ia măsurile pe care le consideră adecvate pentru a asigura punerea în aplicare a acestora.

Art. 10 - Măsuri în zona de protecție stabilită

(1) Autoritatea veterinară județeană împreună cu autoritatea veterinară locală trebuie să dispună aplicarea următoarelor măsuri în zona de protecție:

(a) să efectueze, cât mai curând posibil, o evidență a tuturor exploatațiilor; după stabilirea zonei de protecție, aceste exploatații trebuie inspectate de un medic veterinar oficial într-o perioadă maximă de 7 zile, pentru efectuarea examinării clinice a porcilor și pentru controlul registrului și al mărcilor de identificare a porcilor, în conformitate cu Norma veterinară privind sistemul de identificare și înregistrare a suinelor aprobată prin Ordinul 170/2004 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 16 martie 2004 ce transpune Directiva 92/102/EEC;

(b) deplasarea și transportul porcilor pe drumuri publice sau private, excluzând, când este cazul, drumurile de descriere a exploatației, sunt interzise, cu excepția cazului în care sunt avizate de autoritatea veterinară locală, pentru a permite deplasările la care se referă lit. (f). Această interdicție nu trebuie aplicată tranzitului porcilor pe șosea sau pe calea ferată dacă tranzitul se face fără descărcare sau oprire. În conformitate cu procedura prevăzută la art. 27 alin. (2), poate fi acordată o derogare în cazul porcilor destinați tăierii, care provin din exteriorul zonei de protecție și se îndreaptă spre un abator situat în zona menționată anterior pentru tăiere imediată;

(c) camioanele și alte vehicule și echipamente ce sunt utilizate pentru transportul porcilor sau al altor efective de animale vii sau materii ce pot fi contaminate (de exemplu: carcase, furaje, gunoi de grajd, purin etc.) se curăță, dezinfectează și tratează cât mai curând posibil după contaminare, în conformitate cu prevederile și procedurile prevăzute la art. 12; nici un camion sau vehicul ce a fost utilizat pentru transportul porcilor nu poate părăsi zona fără a fi curățat și dezinfectat și, apoi, inspectat și autorizat de autoritatea veterinară locală;

(d) nici un alt animal domestic nu poate intra sau părăsi o exploatație fără autorizarea autorității veterinare locale;

(e) toți porcii morți sau bolnavi dintr-o exploatație sunt notificați imediat la autoritatea veterinară locală, care efectuează investigațiile necesare conform procedurilor stabilite în manualul de diagnostic;

(f) porcii nu pot fi mutați din exploatația în care aceștia sunt ținuți de cel puțin 30 de zile de la finalizarea curățării și dezinfectării preliminare a exploatațiilor infectate. După 30 de zile, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (3), autoritatea veterinară locală poate autoriza ieșirea porcilor din exploatația menționată, pentru a fi transportați direct către:

(i) un abator desemnat de autoritatea veterinară locală, preferabil în cadrul zonei de protecție sau supraveghere, pentru tăiere imediată;

(ii) o întreprindere de prelucrare sau un loc corespunzător unde porcii sunt uciși imediat, iar carcasele acestora sunt prelucrate sub supraveghere veterinară oficială, sau

(iii) în cazuri excepționale, către alte incinte localizate în zona de protecție. Dacă autoritatea veterinară centrală a României aplică prevederea menționată la lit. (f), trebuie să informeze imediat Comisia Europeană, respectiv Comitetul Permanent Veterinar despre aceasta;

(g) materialul seminal, ovulele și embrionii proveniți de la porci nu părăsesc exploatațiile situate în zona de protecție;

(h) orice persoană care intră sau iese din exploatațiile de porcine respectă măsurile de igienă corespunzătoare necesare pentru a reduce riscul răspândirii virusului pestei porcine clasice.

(2) Atunci când interdicțiile prevăzute la alin. (1) sunt menținute mai mult de 30 de zile, datorită focarelor de boală ulterioare și, ca urmare, apar probleme privind bunăstarea animală sau alte probleme privind creșterea porcilor, în baza condițiilor stabilite la alin. (3), autoritatea veterinară locală poate autoriza ieșirea porcilor dintr-o exploatație din zona de protecție, pe baza solicitării motivate a proprietarului, pentru a fi transportați direct către:

(a) un abator desemnat de autoritatea veterinară locală, preferabil în cadrul zonei de protecție sau de supraveghere, pentru tăiere imediată;

(b) o întreprindere de prelucrare sau un loc corespunzător unde porcii sunt uciși imediat, iar carcasele acestora sunt prelucrate sub supraveghere oficială, sau

(c) în cazuri excepționale, către alte incinte localizate în zona de protecție. Dacă autoritatea veterinară centrală a României aplică prevederea alin. (2), lit. (c), trebuie să informeze imediat Comisia, respectiv Comitetul Permanent Veterinar despre aceasta.

(3) Autoritatea veterinară locală poate autoriza ieșirea porcilor din exploatarea în cauză, cu condiția ca:

(a) un medic veterinar oficial să fi efectuat o examinare clinică a porcilor din exploatare, în special a celor ce urmează să fie transportați, inclusiv înregistrarea temperaturii corporale la un număr dintre aceștia, precum și o verificare a registrului și a mărcilor de identificare a porcilor, prevăzute la art. 4 și 5 din Norma veterinară privind sistemul de identificare și înregistrare a suinelor aprobată prin Ordinul 170/2004 și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 16 martie 2004 ce transpune Directiva 92/102/EEC,

(b) controalele și examinările menționate anterior și cu respectarea prevederilor Ordinului nr. 170/2004 pentru aprobarea Normei veterinare privind sistemul de identificare și înregistrare a suinelor să nu fi evidențiat nici un semn de pestă porcină clasică;

(c) porcii să fie transportați în vehicule sigilate de către autoritatea veterinară locală;

(d) vehiculele și echipamentele ce au fost utilizate la transportul porcilor să fie imediat curățate și dezinfectate imediat după transport, conform prevederilor menționate la art. 12;

(e) dacă porcii urmează să fie tăiați sau uciși, se prelevează un număr suficient de probe de la aceștia, conform manualului de diagnostic, pentru a se confirma sau infirma prezența virusului pestei porcine clasice în aceste exploatații;

(f) dacă porcii urmează să fie transportați către un abator:

(i) autoritatea veterinară locală responsabilă pentru abator va fi informată cu privire la intenția de a se trimite porci către abatorul respectiv și notifică autoritatea competentă de la locul expedierii cu privire la sosirea acestora;

(ii) la sosirea la abator, acești porci sunt cazați și tăiați separat de alți porci;

(iii) în timpul inspecției ante- și post-mortem efectuată la abatorul desemnat, autoritatea veterinară locală va lua în considerare orice semne legate de prezența pestei porcine clasice;

(iv) carnea proaspătă provenită de la acești porci va fi prelucrată sau marcată cu o ștampilă specială conform prevederilor naționale în vigoare ce transpun Directiva Consiliului 72/461/EEC și tratată ulterior în conformitate cu legislația în vigoare. Această operațiune trebuie să se efectueze într-o întreprindere desemnată de autoritatea competentă. Carnea va fi trimisă întreprinderii anterior menționate, cu condiția ca transportul să fie sigilat înainte de expediere și să rămână sigilat pe tot parcursul transportului.

(4) Măsurile din zona de protecție continuă să se aplice până când:

(a) în exploatațile infectate s-au efectuat curățarea și dezinfectarea;

(b) porcii din toate exploatațile au fost supuși examinărilor clinice și de laborator efectuate în conformitate cu manualul de diagnostic, pentru a se depista posibila prezență a virusului pestei porcine clasice.

(5) Examinările menționate la lit. (b) nu trebuie să fie efectuate înainte de 30 de zile de la finalizarea măsurilor preliminare de curățare și dezinfectie în exploatațile infectate.

Art. 11 - Măsuri în zona de supraveghere stabilită

(1) Autoritatea veterinară județeană împreună cu autoritatea veterinară locală trebuie să se asigure de aplicarea următoarelor măsuri în zona de supraveghere:

(a) se efectuează o evidență a tuturor exploataților de porcine;

(b) deplasarea și transportul porcilor pe drumuri publice sau private, excluzând, dacă este cazul, drumurile de deservire ale exploatației, sunt interzise, cu excepția cazului în care sunt aprobate de autoritatea veterinară locală. Această interdicție nu trebuie să se aplice tranzitului porcilor pe șosea sau cale ferată, dacă tranzitul se efectuează fără descărcare sau oprire și nici porcilor pentru tăiere imediată ce provin din exteriorul zonei de supraveghere, dacă abatorul unde sunt tăiați este situat în zona menționată;

(c) camioanele și alte vehicule și echipamente ce sunt utilizate pentru transportul porcilor sau a altor efective de animale vii sau materii ce pot fi contaminate (de exemplu: carcase, furaje, gunoi de grajd, purin etc.) sunt curățate, dezinfectate și tratate cât mai curând posibil după contaminare, conform prevederilor și procedurilor stabilite la art. 12. Nici un camion sau vehicul ce a fost utilizat la transportul porcilor nu poate părăsi zona de supraveghere fără să fi fost curățat și dezinfectat;

(d) nici un alt animal domestic nu poate intra sau ieși dintr-o exploatație în cursul primelor șapte zile de la stabilirea zonei de supraveghere fără autorizarea autorității veterinare locale;

(e) toți porcii morți sau bolnavi dintr-o exploatație sunt notificați imediat autorității veterinare locale, care efectuează investigații necesare conform procedurilor stabilite în manualul de diagnostic;

(f) porcii nu pot fi mutați din exploatația în care aceștia sunt ținuți cel puțin 21 de zile de la finalizarea curățării și dezinfectării preliminare a exploatațiilor infectate. După 21 de zile, prin respectarea condițiilor prevăzute la art. 10 (3), autoritatea veterinară locală poate autoriza ieșirea porcilor din exploatația menționată anterior, pentru a fi transportați direct către:

(i) un abator desemnat de către autoritatea veterinară locală, preferabil în cadrul zonei de protecție sau de supraveghere, în scopul tăierii imediate;

(ii) o întreprindere de prelucrare sau un loc corespunzător unde porcii sunt uciși imediat și carcasele acestora sunt prelucrate sub supraveghere veterinară oficială, sau

(iii) în cazuri excepționale, către alte incinte situate în cadrul zonei de protecție sau de supraveghere. Dacă autoritatea veterinară centrală a României aplică prevederea lit. (f) pct. (iii), trebuie să informeze imediat Comisia, respectiv Comitetul Permanent Veterinar despre aceasta.

(g) Totuși, dacă porcii trebuie transportați către un abator, la solicitarea autorității veterinare centrale a României, în condițiile în care există o justificare corespunzătoare și în conformitate cu procedurile naționale în vigoare, pot fi autorizate derogări de la prevederile stabilite la art. 10 (3)(e) și (f) (iv), în special cu privire la marcarea cărnii provenite de la acești porci și utilizarea sa ulterioară și la destinația produselor tratate;

(h) materialul seminal, ovulele și embrionii proveniți de la porci nu părăsesc exploatațile situate în zona de supraveghere;

(i) orice persoană care intră sau părăsește exploatațile de porcine, respectă măsurile de igienă corespunzătoare necesare pentru a reduce riscul răspândirii virusului pestei porcine clasice.

(2) Atunci când interdicțiile prevăzute la alin. (1) sunt menținute mai mult de 30 de zile, datorită focarelor ulterioare de boală, și, ca urmare apar probleme legate de bunăstarea animală sau alte probleme referitoare la creșterea porcilor, în baza condițiilor stabilite la art. 10 (3), autoritatea veterinară locală poate autoriza ieșirea porcilor dintr-o exploatație din zona de supraveghere, ca urmare a unei solicitări motivate din partea proprietarului, pentru a fi transportați direct către:

(a) un abator desemnat de autoritatea veterinară locală, preferabil în cadrul zonei de protecție sau supraveghere, în scopul tăierii imediate;

(b) o întreprindere de prelucrare sau un loc corespunzător unde porcii sunt uciși imediat și carcasele acestora sunt prelucrate sub supraveghere oficială, sau

(c) în cazuri excepționale, către alte incinte localizate în zona de protecție sau supraveghere. În acest caz autoritatea veterinară centrală a României trebuie să informeze imediat Comisia Europeană, respectiv Comitetul Permanent Veterinar despre aceasta.

(3) Măsurile din zona de supraveghere continuă să se aplice cel puțin până când:

(a) a fost efectuată curățarea și dezinfectia în exploatațile infectate;

(b) porcii din toate exploatațile au fost supuși examinărilor clinice și, atunci când este necesar, examinărilor de laborator conform manualului de diagnostic, pentru a depista posibila prezență a virusului pestei porcine clasice.

(4) Examinările menționate la alin. (3) lit. (b) nu se efectuează înainte de 20 de zile de la finalizarea măsurilor preliminare de curățare și dezinfectie în exploatațile infectate.

Art. 12 - Curățarea și dezinfectia

(1) Dezinfectanții ce urmează a fi utilizați și concentrațiile acestora sunt aprobați oficial de către aceasta, în conformitate cu Norma veterinară privind producerea, prelucrarea, depozitarea, transportul, comercializarea și utilizarea produselor medicinale veterinare și a altor produse de uz veterinar aprobată prin Ordinul 4/2004 și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 458 din 21 mai 2004;

(2) Operațiunile de curățare și dezinfectare sunt efectuate sub supraveghere oficială, în conformitate cu:

(i) instrucțiunile medicului veterinar oficial și

(ii) principiile și procedurile de curățare, dezinfectie și tratament prevăzute la anexa 2 a prezentei norme sanitare veterinare.

(3) Principiile și procedurile pentru curățare și dezinfectie prevăzute la anexa 2 a prezentei norme sanitare veterinare pot fi amendate sau suplimentate ulterior, pentru a se lua în considerare evoluțiile și experiențele științifice, în conformitate cu procedura națională în vigoare.

Art. 13 - Repopularea exploatațiilor de porcine în urma focarelor de boală

(1) Reintroducerea porcilor în exploatația la care se referă art. 5 nu trebuie să se realizeze mai devreme de 30 de zile de la finalizarea operațiunilor de curățare și dezinfecție, conform art. 12.

(2) Reintroducerea porcilor se realizează luând în considerare tipul de creștere practicat în exploatația respectivă și trebuie să respecte următoarele proceduri:

(a) în ceea ce privește exploatațiile de porcine în aer liber, reintroducerea porcilor trebuie să înceapă cu introducerea porcilor santinelă ce au fost controlați și au reacționat negativ la controlul prezentei anticorpilor împotriva virusului pestei porcine clasice sau care provin din exploatații ce nu fac obiectul nici unei restricții legate de pesta porcină clasică. Conform solicitărilor autorității veterinare centrale a României, porcii santinelă trebuie plasați în întreaga exploatație infectată și după 40 de zile de la introducerea acestora li se prelevează mostre și sunt testați pentru depistarea prezentei anticorpilor, conform manualului de diagnostic.

Dacă nici unul din porci nu a dezvoltat anticorpi împotriva virusului pestei porcine poate avea loc repopularea completă. Nici un porc nu poate părăsi exploatația înainte de a fi disponibile rezultatele negative ale examinării serologice.

(b) în ceea ce privește toate celelalte ferme de creștere, reintroducerea porcilor trebuie să se realizeze fie conform măsurilor prevăzute la lit. (a) fie prin repopulare totală, cu condiția ca:

(i) toți porcii să soscască în termen de 20 de zile și să provină din exploatații ce nu fac obiectul unei restricții legate de pesta porcină clasică;

(ii) porcii din efectivul repopulat să fie supuși unei examinări serologice, conform manualului de diagnostic. Prelevarea probelor pentru această examinare se efectuează cel mai devreme după 40 de zile de la sosirea ultimilor porci;

(iii) nici un porc să nu părăsească exploatația înainte de a fi disponibile rezultatele negative ale examinării serologice.

(3) Totuși, dacă au trecut mai mult de 6 luni de la finalizarea operațiunilor de curățare și dezinfecție a exploatației, autoritatea veterinară centrală a României poate acorda o derogare de la prevederile stabilite la alin. (2), luând în considerare situația epidemiologică.

Art. 14 - Măsuri aplicate în cazul suspiciunii și confirmării prezentei pestei porcine clasice la porcii dintr-un abator sau mijloc de transport

(1) Atunci când există o suspiciune a prezentei pestei porcine clasice într-un abator sau mijloc de transport, autoritatea veterinară centrală a României se asigură că autoritatea veterinară locală pune imediat în aplicare mijloacele oficiale de investigare, pentru a confirma sau infirma prezența bolii menționate, conform procedurilor stabilite în manualul de diagnostic.

(2) Dacă este depistat un caz de pesta porcină clasică într-un abator sau mijloc de transport, autoritatea veterinară locală se asigură că:

(a) toate animalele susceptibile din abator sau mijloc de transport sunt ucise fără întârziere;

(b) carcasele, organele și deșeurile animale provenite de la animale posibil infectate și contaminate sunt prelucrate sub supraveghere oficială;

(c) curățarea și dezinfectia clădirilor și echipamentelor, inclusiv a vehiculelor, are loc sub supravegherea medicului veterinar oficial, conform art. 12;

(d) este efectuată o anchetă epizootologică *mutatis mutandis*, conform art. 8;

(e) izolatul de virus al pestei porcine clasice este supus procedurii de laborator stabilită în manualul de diagnostic, pentru a se identifica tipul genetic de virus;

(f) măsurile prevăzute la art. 7 sunt aplicate în exploatarea de unde provin porcii sau carcasele infectate, precum și în celelalte exploatarea de contact. Dacă nu este indicat altfel de ancheta epidemiologică, măsurile stabilite la art. 5, alin. (1) se vor aplica în exploatarea de origine a porcilor sau carcaselor infectate;

(g) nici un animal nu este reintrodus pentru tăiere sau transport mai devreme de 24 de ore după finalizarea operațiunilor de curățare și dezinfectie efectuate în conformitate cu art. 12.

Art. 15 - Măsuri în caz de suspiciune și confirmare a prezenței pestei porcine clasice la mistreți

(1) Immediat după ce autoritatea veterinară centrală a României deține informații conform cărora porcii sălbatici sunt suspectați de a fi infectați, aceasta trebuie să dispună aplicarea tuturor măsurilor corespunzătoare pentru a confirma sau infirma prezența bolii, furnizând informații proprietarilor de porci și vânătorilor, precum și investigarea tuturor porcilor sălbatici împușcați sau găsiți morți, inclusiv prin teste de laborator.

(2) Immediat ce s-a confirmat un caz primar de pestă porcică clasică la porci sălbatici, pentru reducerea răspândirii bolii, autoritatea veterinară centrală a României trebuie:

(a) să stabilească imediat un grup de experți ce include medici veterinari, vânători, biologi și epidemiologi specializați pe fauna sălbatică. Grupul de experți acordă consultanță autorității veterinare competente pentru:

(i) studierea situației epidemiologice și delimitarea zonei infectate, conform prevederilor stabilite la art. 16 alin. (3) lit. (b),

(ii) stabilirea măsurilor corespunzătoare ce trebuie aplicate în zona infectată, suplimentar măsurilor prevăzute la lit. (b) și (c), aceste măsuri pot include suspendarea activităților de vânătoare și interzicerea furajării porcilor sălbatici;

(iii) întocmirea planului de eradicare ce trebuie transmis Comisiei Europene conform art. 16,

(iv) efectuarea controalelor în vederea verificării eficienței măsurilor aplicate pentru eradicarea pestei porcine clasice din zona infectată.

(b) să pună imediat sub supraveghere veterinară oficială exploatarea de porci din zona infectată delimitată și să dispună:

(i) efectuarea unui recensământ oficial al tuturor categoriilor de porci din toate exploatarea. Informațiile din recensământ trebuie prezentate la cerere și pot fi verificate la fiecare inspecție. Pentru fermele de porci în aer liber, primul recensământ efectuat poate fi realizat pe baza unei estimări;

(ii) toți porcii din exploatarea să fie ținuți în adăposturile lor sau în alt loc unde aceștia pot fi izolați de porcii sălbatici. Porcii sălbatici nu trebuie să aibă acces la nici un material care ulterior poate intra în contact cu porcii din exploatarea;

(iii) nici un porc să nu intre sau să nu iasă din exploatație, exceptând cazul în care mișcarea este avizată de autoritatea veterinară locală, ținând cont de situația epidemiologică;

(iv) să fie utilizate mijloace de decontaminare corespunzătoare la intrările și ieșirile exploatației și clădirilor ce adăpostesc porci;

(v) să fie aplicate măsuri de igienă corespunzătoare de către toate persoanele care intră în contact cu porcii sălbatici, pentru a reduce riscul de răspândire a virusului pestei porcine clasice, măsuri ce pot include interdicția temporară a persoanelor ce au intrat în contact cu porcii sălbatici de a intra într-o exploatație porcine;

(vi) toți porcii morți sau bolnavi dintr-o exploatație, cu simptome de pestă porcine clasică, să fie testați pentru detectarea prezentei pestei porcine clasice;

(vii) să nu fie introdusă într-o exploatație porcine nici o parte a unui porc sălbatic, fie împușcat, fie găsit mort și nici un material sau echipament ce poate fi contaminat de virusul pestei porcine clasice;

(viii) porcii, materialul seminal, embrionii sau ovulele provenite de la aceștia să nu părăsască zona infectată, pentru comercializare locală sau pentru export ;

(c) să dispună imediat ca toți porcii sălbatici împușcați sau găsiți morți în zona infectată să fie examinați de către un medic veterinar oficial pentru pesta porcine clasică, conform manualului de diagnostic. Carcasele tuturor animalelor ce au reacționat pozitiv trebuie să fie prelucrate sub supraveghere veterinară oficială. Atunci când rezultatul testării este negativ pentru pesta porcine clasică, autoritatea veterinară locală trebuie să aplice măsurile conform legislației naționale în vigoare ce transpune Directiva Consiliului 04/41/EC. Părțile ce nu sunt destinate consumului uman sunt prelucrate sub supraveghere oficială;

(d) să fie analizat izolatul de virus al pestei porcine, conform procedurii de laborator menționate în manualul de diagnostic, pentru a se identifica tipul genetic al virusului.

(3) Dacă a apărut un caz de pestă porcine la porcii sălbatici dintr-o zonă a României din apropierea teritoriului unui stat vecin, autoritatea veterinară centrală a României și a statului în cauză trebuie să colaboreze pentru stabilirea măsurilor de combatere a bolii.

Art. 16 - Planuri de eradicare a pestei porcine clasice dintr-o populație de porci sălbatici

(1) Fără a aduce atingere măsurilor stabilite la art. 15, autoritatea veterinară centrală a României trebuie să transmită Comisiei Europene, în termen de 90 de zile de la confirmarea cazului primar de pestă porcine clasică la porcii sălbatici, un plan cu măsurile adoptate pentru eradicarea bolii în zona infectată și al măsurilor aplicate în exploatațiile din acea zonă.

(2) Comisia Europeană examinează planul pentru a stabili dacă aplicarea acestuia permite realizarea obiectivului dorit. Planul, împreună cu amendamentele, după caz, este aprobat de către Comisia Europeană.

(3) Planul poate fi amendat sau suplimentat ulterior, luându-se în considerare evoluția situației.

(4) Dacă aceste amendamente vizează redefinirea zonei infectate, autoritatea veterinară centrală a României trebuie să informeze imediat statele membre ale Uniunii Europene și Comisia Europeană cu privire la aceste amendamente.

(5) Dacă amendamentele au legătură cu alte prevederi ale planului, autoritatea veterinară centrală a României trebuie să transmită planul amendat Comisiei Europene, în vederea examinării și aprobării.

(6) După ce măsurile prevăzute în planul menționat la alin. (1) au fost aprobate, acestea trebuie să înlocuiască măsurile inițiale stabilite la art. 15 la o dată ce este stabilită la momentul obținerii aprobării.

(7) Planul menționat la alin. (1) trebuie să conțină informații cu privire la:

(a) rezultatele investigațiilor și controalelor epizootologice efectuate conform art. 15, precum și distribuția geografică a bolii;

(b) zona infectată definită de pe teritoriul României. Atunci când se definește zona infectată, autoritatea veterinară centrală a României trebuie să ia în considerare:

(i) rezultatele investigațiilor epidemiologice efectuate și distribuția geografică a bolii;

(ii) populația de porci sălbatici din zonă;

(iii) existența obstacolelor naturale sau artificiale majore pentru circulația porcilor sălbatici;

(c) organizarea unei cooperări strânse între biologi, vânători, organizațiile de vânătoare, serviciile de protecție a faunei sălbatice și serviciile veterinare (sănătatea animalelor și sănătate publică);

(d) campania de informare ce trebuie promovată pentru a spori cunoștințele vânătorilor privind măsurile pe care aceștia trebuie să le adopte în cadrul planului de eradicare;

(e) eforturile specifice depuse pentru a stabili numărul și localizarea metapopulațiilor de porci sălbatici din zona infectată și din jurul acesteia;

(f) numărul aproximativ al metapopulațiilor de porci sălbatici și dimensiunea acestora din zona infectată și din jurul acesteia;

(g) eforturile specifice realizate pentru a determina extinderea infecției la populația de porci sălbatici, prin examinarea porcilor sălbatici împușcați de vânători sau găsiți morți și prin testare de laborator, inclusiv investigațiile epidemiologice pe categorii de vârstă,

(h) măsurile adoptate pentru a reduce răspândirea bolii datorită mișcării porcilor sălbatici și/sau contactului dintre metapopulațiile de porci sălbatici; aceste măsuri pot include interzicerea vânătorii.

(i) măsurile adoptate pentru a reduce populația susceptibilă de porci sălbatici și în special de porci tineri;

(j) cerințele ce trebuie respectate de către vânători pentru a se evita orice răspândire a bolii;

(k) metoda de îndepărtare a porcilor sălbatici găsiți morți sau împușcați, trebuie să se bazeze pe:

(i) prelucrarea sub supraveghere oficială; sau

(ii) inspecția efectuată de un medic veterinar oficial și testele de laborator prevăzute în manualul de diagnostic. Carcasele tuturor animalelor ce prezintă reacții pozitive sunt prelucrate sub supraveghere oficială. Dacă rezultatul testării este negativ pentru pesta porcină clasică, autoritatea veterinară locală trebuie să aplice măsuri conform prevederilor

legislative naționale în vigoare. Părțile de animal ce nu sunt destinate consumului uman trebuie prelucrate sub supraveghere oficială.

(l) ancheta epidemiologică ce este efectuată pentru fiecare porc sălbatic, fie că este împușcat, fie că este găsit mort. Această anchetă trebuie să includă completarea unui chestionar ce furnizează informații despre:

- (i) zona geografică în care animalul a fost găsit mort sau împușcat;
- (ii) data la care animalul a fost găsit mort sau a fost împușcat;
- (iii) persoana care a găsit sau a împușcat animalul;
- (iv) vârsta și sexul porcului;
- (v) dacă a fost împușcat: simptomele înainte de împușcare;
- (vi) dacă a fost găsit mort: starea carcabei;
- (vii) rezultatele de laborator.

(m) programe de supraveghere și măsuri de prevenire aplicabile exploatațiilor situate în zona infectată definită și, dacă este cazul, în împrejurimile acesteia, incluzând transportul și mișcarea animalelor în interiorul și exteriorul zonei; aceste măsuri trebuie să includă cel puțin interdicția mișcării porcilor, a materialului seminal, embrionilor și ovulelor provenite de la aceștia, din zona infectată, destinate comercializării locale sau la export.

(n) alte criterii ce trebuie aplicate pentru ridicarea măsurilor luate în vederea eradicării bolii, a definirii zonei și a măsurilor aplicate exploatațiilor din zonă;

(o) autoritatea responsabilă cu supravegherea și coordonarea departamentelor responsabile pentru implementarea programului;

(p) sistemul stabilit pentru ca grupul de experți, desemnat conform art. 15 alin. (2) lit. (a) să poată revizui cu regularitate rezultatele planului de eradicare;

(q) măsurile de monitorizare a bolii, ce sunt puse în aplicare după ce a trecut o perioadă de cel puțin 12 luni de la ultimul caz confirmat de pestă porcină clasică la porcii sălbatici din zona infectată; aceste măsuri de monitorizare trebuie să se aplice cel puțin 12 luni și să includă cel puțin măsurile aflate deja în vigoare conform lit. (g), (k) și (l).

(8) La fiecare 6 luni se transmit Comisiei Europene și Statelor Membre ale Uniunii Europene un raport privind situația epidemiologică din zona definită și rezultatele planului de eradicare.

(9) Reguli mai detaliate privind informațiile pe care autoritatea veterinară centrală a României trebuie să le furnizeze cu privire la acest subiect pot fi adoptate în conformitate cu procedura națională în vigoare.

Art. 17 - Proceduri de diagnostic și cerințe de biosecuritate

(1) Procedurile de diagnostic, prelevarea probelor și testarea de laborator pentru depistarea prezentei pestei porcine clasice sunt efectuate conform manualului de diagnostic;

(2) Un laborator național este responsabil pentru coordonarea standardelor și metodelor de diagnostic în România, în conformitate cu prevederile anexei nr. 3;

(3) Laboratorul național menționat la alin. 1 lit. (b) trebuie să coopereze cu laboratorul comunitar de referință menționat la anexa nr. 4. Competențele și îndatoririle laboratorului național sunt cele prevăzute la anexa nr. 3 a prezentei norme sanitare veterinare.

(4) Pentru a se asigura proceduri uniforme în vederea diagnosticării pestei porcine clasice, în termen de două luni de la data intrării în vigoare a prezentei norme sanitare veterinare și în conformitate cu procedurile naționale în vigoare, autoritatea veterinară centrală a României trebuie să aprobe un manual de diagnostic, stabilind:

(a) cerințe minime de biosecuritate și standarde de calitate ce trebuie respectate de laboratoarele de diagnostic al pestei porcine clasice și pentru transportul probelor;

(b) criteriile și procedurile ce trebuie urmate atunci când sunt efectuate examene clinice sau post-mortem pentru a se confirma sau infirma prezența pestei porcine clasice;

(c) criteriile și procedurile ce trebuie urmate pentru prelevarea probelor de la porcii vii sau de la carcasele acestora, pentru a se confirma sau infirma pesta porcină clasică prin examene de laborator, inclusiv prin metode de prelevare pentru controale serologice sau virusologice de depistare, efectuate în cadrul aplicării măsurilor prevăzute de prezenta normă sanitară veterinară;

(d) testele de laborator ce trebuie utilizate pentru diagnosticul pestei porcine clasice, inclusiv:

(i) teste pentru diagnostic diferențiat între virusul pestei porcine clasice și alte pestivirusuri;

(ii) dacă sunt disponibile și corespunzătoare, teste pentru a distinge modelul de anticorp produs de un vaccin marker de unul produs de tipul sălbatic de virus al pestei porcine clasice;

(iii) criteriile de evaluare a rezultatelor testelor de laborator;

(e) tehnici de laborator pentru tipizarea genetică a izolatului de virus al pestei porcine clasice.

(5) Pentru a garanta condițiile de biosecuritate corespunzătoare, în scopul de a proteja sănătatea animalelor, virusul pestei porcine clasice, genomul său, precum și antigenele și vaccinurile destinate cercetării, diagnosticului sau fabricării trebuie manipulate și utilizate numai în locuri, întreprinderi sau laboratoare aprobate de autoritatea veterinară centrală a României. Lista locurilor, întreprinderilor sau laboratoarelor aprobate trebuie transmisă Comisiei înainte de 1 mai 2004 și se actualizează continuu după acea dată.

(6) Prevederile anexelor nr. 3 și 4 și ale manualului de diagnostic pot fi suplimentate sau amendate în conformitate cu procedurile naționale stabilite de către autoritatea veterinară centrală a României.

Art. 18 - Utilizarea, fabricarea și vânzarea vaccinurilor pestei porcine clasice

(1) Autoritatea veterinară centrală a României se asigură că:

(a) utilizarea vaccinurilor pentru pesta porcină clasică este interzisă;

(b) manipularea, fabricarea, depozitarea, aprovizionarea, distribuția și vânzarea vaccinurilor pentru pesta porcină clasică pe teritoriul României este efectuată sub supraveghere oficială.

(2) Dacă este necesar, pot fi adoptate reguli privind producția, ambalarea, distribuția și stocarea stocurilor de vaccinuri ale pestei porcine clasice în România, în conformitate cu procedurile naționale stabilite de către autoritatea veterinară centrală a României.

Art. 19 - Vaccinarea de necesitate în exploatațile de porcine

(1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 18 alin. (1) lit. a), când pesta porcină clasică a fost confirmată în exploatațile de porcine, iar datele epidemiologice disponibile indică faptul că există posibilitatea să se răspândească, vaccinarea de necesitate poate fi introdusă în exploatațile de porcine, conform procedurilor și prevederilor stabilite la alin. (2)-(9) ale prezentului articol.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor art. 5 alin. (2), principalele criterii și factorii de risc ce trebuie luați în considerare pentru aplicarea vaccinării de necesitate sunt stabiliți la anexa 6 a prezentei norme sanitare veterinare; aceste criterii și factori de risc pot fi amendati sau suplimentați ulterior, luând în considerare evoluția tehnică și științifică, conform procedurii naționale elaborate de autoritatea veterinară centrală a României.

(3) Dacă autoritatea veterinară centrală a României intenționează să aplice vaccinarea, trebuie să transmită Comisiei Europene un plan al vaccinării de necesitate care să includă informații cu privire la:

- (a) situația bolii care a condus la solicitarea vaccinării de necesitate;
- (b) extinderea zonei geografice în care trebuie efectuată vaccinarea de necesitate și numărul de exploatați de porcine din această zonă;
- (c) categoriile de porci și numărul aproximativ de porci ce trebuie vaccinați;
- (d) vaccinul ce urmează să fie utilizat;
- (e) durata campaniei de vaccinare;
- (f) identificarea și înregistrarea animalelor vaccinate;
- (g) măsurile referitoare la mișcarea porcilor și a produselor acestora;
- (h) criteriile ce vor fi luate în considerare pentru a decide dacă vaccinarea sau măsurile menționate la art. 7 alin. (2) se aplică în exploatațile de contact;
- (i) alte elemente corespunzătoare stării de necesitate, incluzând examinările clinice și de laborator ce trebuie efectuate pe probe prelevate în exploatațile în care animalele au fost vaccinate și în celelalte exploatați localizate în zona de vaccinare, în special dacă urmează să fie utilizat un vaccin cu marker.

(4) Comisia Europeană examinează imediat planul în colaborare cu autoritatea veterinară centrală a României; în conformitate cu procedurile naționale elaborate de autoritatea veterinară centrală a României, planul vaccinării de necesitate poate fi aprobat sau pot fi solicitate amendamente și adăugări înainte de a fi aprobat.

(5) Conform procedurii naționale elaborate de autoritatea veterinară centrală a României, planul de vaccinare de necesitate poate fi amendat sau suplimentat ulterior, pentru a se ține cont de evoluțiile situației.

(6) Fără a se aduce atingere art. 10 și 11, în cursul perioadei de vaccinare de necesitate, autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că:

- (a) nici un porc viu nu iese din zona de vaccinare, exceptând cazul în care urmează să fie transportat, în vederea tăierii imediate, la un abator desemnat de autoritatea veterinară locală, situat în cadrul zonei de vaccinare sau în apropierea acelei zone sau la o întreprindere de carnisare ori la un loc corespunzător unde porcii sunt uciși imediat, iar cadavrele lor sunt prelucrate sub supraveghere veterinară oficială;

(b) toată carnea de porc proaspătă provenită de la porci vaccinați în cursul vaccinării de necesitate e prelucrată sau marcată și tratată conform prevederilor art. 10 alin. (3) lit. (f) (iv);

(c) materialul seminal, ovulele și embrionii colectați de la porci ce urmează să fie vaccinați, cu 30 de zile înainte de vaccinare trebuie identificate și distruse sub supraveghere oficială;

(7) Prevederile alin. (6) trebuie să se aplice pentru o perioadă minimă de 6 luni de la finalizarea operațiilor din zona respectivă.

(8) Conform procedurii naționale elaborate de autoritatea veterinară centrală a României, înainte de încheierea perioadei de 6 luni menționată la alin. (7), sunt interzise:

(a) ieșirea porcilor serologic pozitivi din exploatarea în care aceștia sunt ținuți, cu excepția cazului în care sunt destinați tăierii imediate;

(b) colectarea materialului seminal, a embrionilor sau a ovulelor provenite de la porcii serologic pozitivi;

(c) ieșirea purceilor proveniți din scroafe serologic pozitive din exploatarea de origine, exceptând cazul în care sunt transportați către:

(i) un abator pentru tăiere imediată;

(ii) o exploatare desemnată de autoritatea veterinară centrală a României, de unde aceștia urmează să fie trimiși direct la abator;

(iii) o exploatare, după obținerea unui rezultat negativ la testul serologic pentru anticorpi împotriva virusului pestei porcine clasice.

(9) Prin derogare de la alin. (3), decizia de a aplica vaccinarea de necesitate poate fi luată de autoritatea veterinară centrală a României, cu condiția să nu fie periclitate interesele Comunității Europene și să fie îndeplinite următoarele condiții:

(a) să fie întocmit conform art. 22 un proiect de plan de vaccinare de urgență. Planul specific și decizia de a aplica vaccinarea de necesitate trebuie notificate Comisiei Europene înainte de începerea operațiilor de vaccinare;

(b) pe lângă informațiile menționate la alin. (3), planul trebuie să stipuleze că toți porcii din exploatarea în care urmează să fie utilizat vaccinul trebuie tăiați sau uciși cât mai rapid posibil după finalizarea operațiilor de vaccinare, conform alin. (4) lit. (a) și carnea proaspătă provenită de la aceștia trebuie fie prelucrată, fie marcată și tratată conform prevederilor art. 10 alin. (3) lit. (f) (iv). Atunci când este luată această decizie, planul de vaccinare este revizuit imediat în cadrul Comitetului Veterinar Permanent, planul vaccinării de necesitate putând fi aprobat sau pot fi solicitate amendamente și adăugări înainte de a fi aprobat.

(10) Fără a aduce atingere prevederilor stabilite la alin. (7) și (8), măsurile prevăzute la alin. (6) pot fi ridicate după ce:

(a) toți porcii din exploatarea în care a fost utilizat vaccinul au fost tăiați sau uciși conform alin. (6) lit. (a) al prezentului articol și carnea proaspătă provenită de la aceștia a fost fie prelucrată, fie marcată și tratată conform prevederilor art. 10 alin. (3) lit. (f) (iv).

(b) toate exploatarea în care au fost ținuți porcii vaccinați au fost curățate și dezinfectate conform art. 12.

(c) Atunci când măsurile prevăzute la alin. (6) sunt ridicate, autoritatea veterinară competentă trebuie să se asigure că sunt aplicate următoarele măsuri:

(i) reintroducerea porcilor în exploatațile menționate anterior nu are loc mai devreme de 10 zile de la realizarea operațiilor de curățare și dezinfecție și după ce toți porcii din exploatațile în care vaccinul a fost aplicat au fost tăiați sau uciși;

(ii) după reintroducere, porcii din toate exploatațile din zona de vaccinare sunt supuși examinărilor clinice și de laborator stabilite în manualul de diagnostic, pentru a se depista posibila prezență a virusului pestei porcine clasice. În cazul porcilor reintroduși în exploatațile în care a fost aplicat vaccinul, aceste examinări nu se efectuează mai devreme de 40 de zile de la reintroducere, perioadă în care porcilor nu li se permite să iasă din exploatație.

(11) În cazurile în care a fost utilizat un vaccin marker în cursul campaniei de vaccinare, pot fi autorizate derogări de la prevederile menționate la alin. (6), (7) și (8), conform procedurii naționale elaborate de autoritatea veterinară centrală a României, în special cu privire la marcarea cărnii provenite de la porcii vaccinați și utilizarea ei ulterioară, precum și destinația produselor tratate. O astfel de autorizare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

(a) planul de vaccinare a fost aprobat înainte de începerea operațiilor de vaccinare, conform alin. (4);

(b) autoritatea veterinară centrală a României a trimis o solicitare specifică Comisiei Europene, însoțită de un raport detaliat cu privire la punerea în aplicare a campaniei de vaccinare, rezultatele acesteia și situația epidemiologică generală; și

(c) s-a efectuat un control la fața locului pentru a se evalua dacă punerea în aplicare a campaniei de vaccinare a fost efectuată conform procedurilor menționate la art. 21.

(12) La acordarea de derogări de la prevederile alin. (6), (7) și (8) trebuie luat în considerare riscul răspândirii virusului pestei porcine clasice prin mișcările sau comerțul cu porci vaccinați, descendenții sau produsele acestora.

Art. 20 - Vaccinarea de necesitate a porcilor sălbatici

(1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 18 alin. (1) lit. a), atunci când pesta porcină clasică a fost confirmată la porcii sălbatici, iar datele epidemiologice disponibile indică faptul că există posibilitatea ca aceasta să se răspândească, poate fi introdusă vaccinarea de necesitate a porcilor sălbatici în conformitate cu procedurile și prevederile stabilite la alin. (2) și (3).

(2) Atunci când România intenționează să aplice vaccinarea de necesitate, aceasta trebuie să trimită Comisiei Europene un plan de vaccinare de necesitate care să cuprindă informații cu privire la:

(a) situația bolii care a condus la solicitarea aplicării vaccinării de necesitate;

(b) dimensiunea zonei geografice în care trebuie efectuată vaccinarea de necesitate. În orice caz, această zonă reprezintă o parte a zonei infectate definite în conformitate cu art. 16 alin. (7) lit. b);

(c) tipul de vaccin ce urmează să fie utilizat și procedura de vaccinare;

(d) eforturile speciale ce trebuie realizate pentru a vaccina tineretul porcin;

(e) durata preconizată a campaniei de vaccinare;

(f) numărul aproximativ de porci sălbatici ce urmează să fie vaccinați;

(g) măsurile adoptate pentru a se evita fluctuații masive în populația de porci sălbatici;

(h) măsurile adoptate pentru a se evita orice răspândire a virusului vaccinal la porcii ținuți în exploatații, dacă este cazul;

(i) rezultatele preconizate ale campaniei de vaccinare și parametrii care se vor lua în considerare pentru a verifica eficiența acesteia;

(j) autoritatea însărcinată cu supravegherea și coordonarea departamentelor responsabile cu aplicarea planului;

(k) sistemul stabilit pentru ca grupul de experți desemnat în conformitate cu art. 15 alin. (2) lit. a) să poată examina în mod regulat rezultatele campaniei de vaccinare;

(l) alte elemente corespunzătoare stării de necesitate.

(3) Comisia Europeană examinează imediat planul, în colaborare cu autoritatea veterinară centrală a României, în special pentru a se asigura de conformitatea sa cu măsurile aplicate conform planului de eradicare prevăzut la art. 16 alin. (1)-(5).

(4) Dacă zona de vaccinare este apropiată de teritoriul unui stat vecin în care, de asemenea, se aplică măsuri pentru a eradica pesta porcină clasică la porcii sălbatici, trebuie realizată concordanța între planul de vaccinare și măsurile aplicate în acest stat.

(5) În conformitate cu procedura comunitară, planul de vaccinare de necesitate poate fi aprobat sau pot fi solicitate modificări și completări înainte de a fi aprobat.

(6) În conformitate cu procedura menționată anterior, planul de vaccinare de necesitate poate fi modificat sau suplimentat ulterior pentru a se ține cont de evoluțiile situației.

(7) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să transmită Comisiei Europene, la fiecare 6 luni, un raport cu privire la rezultatele campaniei de vaccinare, împreună cu raportul la care se referă art. 16 alin. (8)-(9).

Art. 21 - Controale comunitare

(1) Experții Comisiei Europene pot efectua controale în România la fața locului, în cooperare cu experții ai autorității veterinare centrale a României, în măsura în care este necesar pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentei norme sanitare veterinare.

(2) România trebuie să furnizeze experților comunitari tot sprijinul necesar pentru îndeplinirea misiunii lor de control.

(3) Comisia Europeană informează autoritatea competentă cu privire la rezultatele controalelor efectuate.

(4) Reguliile de aplicare a prezentului articol și în special cele ce guvernează procedura de cooperare cu autoritățile naționale trebuie adoptate în conformitate cu procedura comunitară.

Art. 22 - Planuri de contingență

(1) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să întocmească un plan de contingență, în care să fie specificate măsurile naționale ce urmează să se aplice în cazul apariției unui focar de pestă porcină clasică. Acest plan trebuie să permită accesul la facilități, echipamente, personal și la toate celelalte materiale corespunzătoare necesare pentru eradicarea rapidă și eficientă a focarului și să ofere indicații precise cu privire la:

(a) necesarul de vaccin de care România consideră că are nevoie în cazul vaccinării de urgență;

(b) regiunile din România unde pot fi identificate zone cu o densitate mare de porci, pentru ca în aceste regiuni să fie asigurat un nivel mai crescut de conștientizare și pregătire.

(2) Criteriile și cerințele ce trebuie aplicate pentru întocmirea planului de contingență sunt cele stabilite în anexa nr. 7 a prezentei norme sanitare veterinare, în conformitate cu procedura

comunitară, criteriile și cerințele respective pot fi modificate sau suplimentate, luându-se în considerare natura specifică a peștei porcine clasice și progresul înregistrat în evoluția măsurilor de control al bolii.

(3) Comisia Europeană examinează planul de contingentă pentru a stabili dacă acesta permite îndeplinirea obiectivelor vizate și sugerează autorității veterinare centrale a României modificările necesare, în special pentru a se asigura compatibilitatea cu planurile de contingentă ale statelor membre ale Uniunii Europene. Planul de contingentă, modificat dacă este necesar, este aprobat în conformitate cu procedura comunitară.

(4) Planurile pot fi modificate sau completate ulterior în conformitate cu procedura comunitară pentru a se ține cont de evoluția situației. În orice caz, la fiecare cinci ani, autoritatea veterinară centrală a României trebuie să actualizeze planul și să îl trimită Comisiei Europene pentru aprobare, în conformitate cu procedura comunitară.

Art. 23 - Centre de combatere a bolilor și grupuri de experți

(1) În cazul izbucnirii unui focar de pestă porcină clasică poate fi instituit imediat un centru național de combatere a bolii pe deplin funcțional.

(2) Centrul național de combatere a bolii dirijează și monitorizează operațiunile centrelor locale de combatere a bolii, prevăzute la alin. (3). Acesta este responsabil, inter alia, de:

- (a) definirea măsurilor de combatere necesare;
- (b) asigurarea aplicării prompte și eficiente a măsurilor menționate mai sus, de către centrele locale de combatere a bolii;
- (c) mobilizarea personalului și a altor resurse la centrele locale de combatere a bolii;
- (d) furnizarea de informații Comisiei Europene, statelor membre ale Uniunii Europene, organizațiilor veterinare naționale, autorităților naționale și organismelor agricole și comerciale;
- (e) organizarea vaccinării de necesitate, atunci când este necesar, și delimitarea zonelor de vaccinare;
- (f) menținerea legăturii cu laboratoarele de diagnostic;
- (g) menținerea legăturii cu presa și cu alte mijloace de informare;
- (h) menținerea legăturii cu forțele de poliție pentru a asigura aplicarea măsurilor legale specifice.

(3) În eventualitatea izbucnirii unui focar de pestă porcină clasică, pot fi instituite imediat centre locale de combatere a bolii deplin funcționale.

(4) Totuși, anumite atribuții ale centrului național de combatere a bolii pot fi delegate centrului local de combatere a bolii ce intervine la nivelul administrativ prevăzut la art. 2 alin. (2) lit. p) al Normei sanitare veterinare privind problemele de sănătate a animalelor, ce afectează comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene, cu animale din speciile bovine și porcine, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 236/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 835 din 20 noiembrie 2002 sau la un nivel superior, cu condiția ca acesta să nu compromită obiectivele centrului național de combatere a bolii.

(5) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să creeze un grup de experți, operațional permanent care să asigure expertiza și să sprijine autoritatea competentă în vederea pregătirii în cazul apariției bolii. În cazul apariției unui focar grupul de experți trebuie să sprijine autoritatea competentă cel puțin în ceea ce privește:

- (a) ancheta epidemiologică;
- (b) prelevarea de probele, testarea și interpretarea rezultatelor testelor de laborator;
- (c) stabilirea măsurilor de combatere a bolii.

(6) Centrul național și centrele locale de combatere a bolii, precum și grupul de experți beneficiază de personal, facilități și echipamente, inclusiv sisteme de comunicație, conform necesităților, precum și un lanț de comandă și conducere clar și eficient pentru a se asigura aplicarea promptă a măsurilor de combatere a bolii stabilite de prezenta normă sanitară veterinară. Detaliile privind personalul, facilitățile, echipamentele, lanțul de comandă și conducere a centrului național și centrelor locale de combatere a bolii și ale grupului de experți sunt stabilite de planul de contingentă la care se referă art. 22.

(7) Criteriile și cerințele ulterioare cu privire la funcționarea și sarcinile centrului național de combatere a bolii, ale centrelor locale de combatere a bolii și ale grupurilor de experți pot fi stabilite în conformitate cu procedura comunitară.

Art. 24 - Utilizarea deșeurilor alimentare

(1) În conformitate cu Norma sanitară veterinară privind stabilirea regulilor de prevenire, control și eradicare a unor encefalopatii spongiforme transmisibile aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr.144/2002, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 433 din 21 iunie 2002 ce transpune Regulamentul nr. 999/2001 și cu Norma sanitară veterinară ce stabilește reguli de sănătate cu privire la subprodusele de la animale, ce nu sunt destinate consumului uman aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 723/2003, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 842 din 26 noiembrie 2003 ce transpune Regulamentul nr. 1774/2002, Autoritatea veterinară centrală a României se asigură că:

- (a) furajarea porcilor cu deșeuri alimentare este interzisă;
- (b) deșeurile alimentare rezultate din mijloacele de transport internaționale, cum ar fi navele, vehiculele terestre și avioanele sunt colectate și distruse sub supraveghere veterinară oficială.

(c) informațiile cu privire la aplicarea prevederilor lit. a) și b) și cu privire la controalele relevante efectuate de autoritatea veterinară centrală a României se transmit Comisiei Europene cel târziu până la data de 31 octombrie a fiecărui an, pentru a fi transmise Comitetului Veterinar Permanent, așa cum este prevăzut în Decizia Consiliului 68/361/EEC.

(2) Reguli detaliate referitoare la măsurile de control ce trebuie aplicate și informațiile care trebuie furnizate de către autoritatea veterinară centrală a României în legătură cu

acestea, în special în ceea ce privește prevederile alin. (1), lit. (c) pot fi adoptate în conformitate cu procedura comunitară.

(3) Prevederile stabilite la alin. (1) și (2) sunt în vigoare până la data aplicării legislației comunitare cu privire la utilizarea deșeurilor menajere pentru furajarea porcilor, din cadrul regulilor referitoare la subprodusele de origine animală ce nu sunt destinate consumului uman sau referitoare la nutriția animalelor.

Art. 25 - Dispoziții tranzitorii

(1) Anexele nr. 2 și 5 ale Normei sanitare veterinare privind măsurile de supraveghere, profilaxie și combatere a pestei porcine clasice, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 144/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 13 august 2001 ce transpune Directiva 80/217/CEE vor rămâne în vigoare pentru scopurile prezentei norme sanitare veterinare până la intrarea în vigoare a deciziei de aprobare a manualului de diagnostic prevăzut la art. 17 alin. (3).

(2) Planul de eradicare a pestei porcine clasice la porcii sălbatici, aprobat în conformitate cu art. 12 alin. 2 al Normei sanitare veterinare privind măsurile de supraveghere, profilaxie și combatere a pestei porcine clasice, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 144/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 13 august 2001 ce transpune Directiva 80/217/CEE și existent la data intrării în vigoare a prezentei norme sanitare veterinare continuă să se aplice în sensul prezentei norme. Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să trimită Comisiei Europene amendamente la acest plan, ținând cont de prevederile art. 16 alin. (3). Planul, modificat după caz, este aprobat în conformitate cu procedura comunitară.

(3) Planul de contingență pentru combaterea pestei porcine clasice, aprobat în conformitate cu art. 12 alin. (2) al Normei sanitare veterinare privind măsurile de supraveghere, profilaxie și combatere a pestei porcine clasice, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 144/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 13 august 2001 ce transpune Directiva 80/217/CEE și existent la data intrării în vigoare a prezentei norme sanitare veterinare, continuă să se aplice în sensul prezentei norme. Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să trimită Comisiei Europene modificările acestor planuri, luând în considerare prevederile art. 22. Planul, modificat după caz, este aprobat în conformitate cu procedura comunitară.

(4) Până la aplicarea prezentei norme sanitare veterinare pot fi adoptate alte prevederi tranzitorii cu privire la controlul pestei porcine clasice în conformitate cu procedura comunitară.

Art. 26

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor pune în aplicare acte normative, reglementări și prevederi administrative, necesare pentru conformarea cu prezenta normă sanitară veterinară pe care le va transmite Comisiei Europene, prin intermediul Ministerului Integrării Europene și al Misiunii României pe lângă Uniunea Europeană, împreună cu tabelele de concordanță, în vederea evaluării conformității transpunerii legislative și va stabili măsurile necesare pentru implementarea corectă și la timp a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

(2) Atunci când Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor acționează potrivit prevederilor alin. (1), trebuie să facă o referire expresă la prezenta normă sanitară veterinară, la publicarea oficială a acestora. Procedura privind realizarea referirii menționate rămâne în responsabilitatea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor va lua măsurile necesare și va sancționa, potrivit legii, orice încălcare a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare. De asemenea, va facilita întocmirea documentelor necesare pentru sancționarea încălcării legislației veterinare ce constituie infracțiuni.

(4) Prezenta normă sanitară veterinară constituie transpunerea oficială a Directivei Consiliului 2001/89/CE.

Art. 27

Anexele nr. 1-7 fac parte integrantă din prezenta normă sanitară veterinară.

ANEXA nr. 1

la prezenta normă sanitară veterinară

Notificarea bolii și informații epidemiologice suplimentare pe care autoritatea veterinară centrală a României trebuie să le furnizeze atunci când pesta porcină clasică a fost confirmată

1. În termen de 24 de ore de la confirmarea fiecărui focar primar, caz primar la porcii sălbatici sau caz într-un abator sau mijloc de transport, autoritatea veterinară centrală a României trebuie să notifice prin intermediul Sistemului de notificare a bolilor la animale, stabilit în conformitate cu art.5 al Directivei 82/894/CEE, următoarele:

- a) data expedierii;
- b) ora expedierii;
- c) numele țării;
- d) denumirea bolii;
- e) numărul de focare sau de cazuri;
- f) data la care pesta porcină clasică a fost suspectată;
- g) data confirmării;
- h) metodele utilizate pentru confirmare;
- i) dacă prezența bolii a fost confirmată la porcii sălbatici sau la porcii dintr-o exploatație, abator sau mijloc de transport;
- j) localizarea geografică unde focarul sau cazul de pestă porcină clasică a fost confirmat;
- k) măsurile de combatere a bolii aplicate.

2. În cazul focarelor sau cazurilor primare în abatoare sau mijloace de transport, pe lângă datele la care se referă pct. 1 autoritatea veterinară centrală a României trebuie să transmită, de asemenea, următoarele informații:

- a) numărul de porci susceptibili din focar, abator sau mijloc de transport;
- b) numărul de porci morți din fiecare categorie dintr-o exploatație, abator sau mijloc de transport;
- c) pentru fiecare categorie, morbiditatea bolii și numărul de porci la care pesta porcină clasică a fost confirmată;
- d) numărul de porci uciși în focar, abator sau mijloc de transport;
- e) numărul de carcase prelucrate;

f) distanța dintre focar și cea mai apropiată exploatație de porcine;

g) dacă pesta porcină clasică a fost confirmată într-un abator sau mijloc de transport, localizarea exploatației sau exploatațiilor de origine a porcinelor sau a carcaselor infectate.

3. În cazul focarelor secundare, informațiile prevăzute la pct. 1 și 2 trebuie trimise în termenul limită stabilit de art. 4 al Directivei 82/894/CEE.

4. Autoritatea veterinară centrală a României se asigură că informațiile ce trebuie furnizate cu privire la orice focar sau caz de pestă porcină clasică dintr-o exploatație, abator sau mijloc de transport, în conformitate cu pct. 1-3, sunt urmate, cât mai curând posibil, de un raport scris trimis Comisiei Europene, care să cuprindă cel puțin:

a) data la care porcii dintr-o exploatație, abator sau mijloc de transport au fost uciși, iar carcasele acestora prelucrate;

b) rezultatele testelor efectuate pe probe prelevate în momentul uciderii porcilor;

c) atunci când a fost acordată derogarea prevăzută la art. 6 alin.(1), numărul de porci uciși și prelucrați, precum și numărul de porci care urmează să fie tăiați la o dată ulterioară și termenul limită stabilit pentru tăierea acestora;

d) orice informații referitoare la posibila origine a bolii sau originea bolii, dacă aceasta a fost stabilită;

e) în cazul unui focar primar sau al unui caz de pestă porcină clasică dintr-un abator sau mijloc de transport, tipul genetic al virusului responsabil de focar sau de caz;

f) în cazurile în care porcii au fost uciși în exploatațiile de contact sau în exploatațiile ce conțin porci suspectați de a fi infectați cu virusul pestei porcine clasice, informații cu privire la:

(i) data uciderii și numărul de porci din fiecare categorie, uciși în fiecare exploatație;

(ii) legătura epidemiologică dintre focarul sau cazul de pestă porcină clasică și fiecare exploatație de contact sau motivele care au condus la suspiciunea de pestă porcină clasică din fiecare exploatație suspectată;

(iii) rezultatele testelor de laborator efectuate pe probele prelevate de la porcii din exploatații în momentul uciderii acestora;

g) în cazurile în care porcii din exploatațiile de contact nu au fost uciși, informații cu privire la motivele acestei decizii.

ANEXA nr. 2

la prezenta normă sanitară veterinară

Principii și proceduri pentru curățare și dezinfectie

1. Principii și proceduri generale:

a) operațiunile de curățare și dezinfectie și, atunci când este necesar, măsurile de distrugere a rozătoarelor și insectelor sunt efectuate sub supraveghere veterinară oficială și în conformitate cu instrucțiunile date de medicul veterinar oficial;

b) substanțele dezinfectante ce trebuie utilizate și concentrațiile acestora sunt aprobate oficial de către autoritatea competentă, pentru a se asigura distrugeră virusului pestei porcine clasice;

c) eficiența substanțelor dezinfectante trebuie verificată înainte de utilizare, deoarece eficiența unor substanțe dezinfectante este diminuată de depozitarea prelungită;

d) alegerea substanțelor dezinfectante și a procedurilor de dezinfectie trebuie făcută luându-se în considerare natura incintelor, vehiculelor și obiectelor care urmează să fie tratate;

e) condițiile în care sunt utilizați agenții de degresare și substanțele dezinfectante trebuie să asigure eficacitatea acestora. În special, trebuie respectați parametrii tehnici indicați de producător, cum ar fi: presiunea, temperatura minimă și timpul de contact necesar;

f) indiferent de dezinfectantul utilizat, trebuie să se aplice următoarele reguli generale:

(i) înmuierea minuțioasă cu dezinfectant a așternutului și a gunoiului, precum și a materiilor fecale;

(ii) spălarea și curățarea prin perierea și frecarea meticuloasă a solului, podelelor, rampelor și pereților, după evacuarea sau demontarea, dacă este posibil, a echipamentelor sau a instalațiilor, pentru a se evita afectarea procedurilor de curățare și dezinfectie;

(iii) imediat după aceea, aplicarea suplimentară a dezinfectantului pentru o perioadă minimă de contact după cum a fost precizat în recomandările producătorului;

(iv) apa utilizată pentru operațiunile de curățare trebuie eliminată astfel încât să se evite orice risc de răspândire a virusului și în conformitate cu instrucțiunile medicului veterinar oficial;

g) atunci când spălarea este efectuată cu lichide aplicate sub presiune, trebuie să se evite recontaminarea părților curățate anterior;

h) trebuie să se efectueze spălarea, dezinfectia sau distrugerea echipamentelor, instalațiilor, articolelor sau a compartimentelor susceptibile de a fi contaminate;

i) consecutiv procedurilor de dezinfectie, trebuie evitată recontaminarea;

j) curățarea și dezinfectia solicitate în cadrul prezentei norme sanitare veterinare trebuie înscrise în registrul exploatației sau al vehiculului și, atunci când este necesară o aprobare oficială, trebuie certificate de către medicul veterinar oficial însărcinat cu supravegherea.

2. Prevederi speciale cu privire la curățarea și dezinfectia exploatațiilor infectate:

a) curățare și dezinfectie preliminară:

(i) în cursul uciderii animalelor trebuie luate toate măsurile necesare pentru a se evita sau minimaliza dispersarea virusului pestei porcine clasice. Acestea includ, printre altele, instalarea de echipamente de dezinfectie temporare, fumizarea de echipament de protecție, dușuri, decontaminarea echipamentelor, a instrumentelor și a aparaturii utilizate și întreruperea fumizării de energie electrică pentru sistemul de ventilație;

(ii) carcasele animalelor ucise trebuie pulverizate cu dezinfectant;

(iii) în cazul în care carcasele se îndepărtează din exploatație pentru prelucrare, trebuie utilizate containere acoperite și etanșe;

(iv) imediat ce carcasele porcilor au fost îndepărtate pentru prelucrare, acele părți ale exploatației în care aceste animale au fost adăpostite și orice alte părți ale clădirilor, curților etc. contaminate în cursul uciderii, tăierii sau examinării post-mortem trebuie pulverizate cu substanțe dezinfectante, aprobate pentru utilizare în conformitate cu art. 12 al prezentei norme sanitare veterinare;

(v) orice țesut sau sânge care ar fi putut fi răspândit în cursul tăierii sau post-mortem ori care a produs contaminarea globală a clădirilor, curților, ustensilelor etc. trebuie colectat și prelucrat minuțios împreună cu carcasele;

(vi) dezinfectantul utilizat trebuie să rămână pe suprafața tratată cel puțin 24 de ore;

b) curățenia și dezinfectia finală:

(i) gunoiul de grajd și așternutul folosit trebuie îndepărtate și tratate în conformitate cu pct. 3 lit. a);

(ii) grăsimea și murdăria trebuie îndepărtate de pe toate suprafețele prin aplicarea unui agent de degresare și spălarea suprafețelor cu apă;

(iii) după spălarea cu apă trebuie efectuată pulverizarea cu dezinfectant;

(iv) după șapte zile, incintele trebuie tratate cu un agent de degresare, clătite cu apă, pulverizate cu dezinfectant și clătite din nou cu apă.

3. Dezinfectia așternutului, gunoiului de grajd și a purinului contaminat:

a) gunoiul de grajd și așternutul folosit trebuie stivuite pentru a se încălzi, pulverizate cu dezinfectant și lăsate pentru cel puțin 42 de zile sau distruse prin ardere sau îngropare;

b) purinul trebuie depozitat cel puțin 42 de zile de la ultima adăugare de material infectat, în afara cazului în care autoritățile competente autorizează o perioadă redusă de depozitare pentru purinul care a fost tratat efectiv în conformitate cu instrucțiunile date de medicul veterinar oficial pentru a se asigura distrugerea virusului.

4. Totuși, prin derogare de la pct. 1 și 2, în cazul exploatațiilor în aer liber, autoritatea competentă poate stabili proceduri specifice de curățare și dezinfectie, luând în considerare tipul exploatației și condițiile climatice.

ANEXA nr. 3

la prezenta normă sanitară veterinară

Laboratorul național pentru pesta porcină clasică și atribuțiile acestuia

1. Laboratorul național pentru pesta porcină clasică din România este Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală, București, str. Dr. N. Staicovici nr. 63.

2. Laboratorul național pentru pesta porcină clasică din România este responsabil de a asigura că în România testarea de laborator pentru a detecta prezența pestei porcine clasice și identificarea tipului genetic al culturilor virale sunt efectuate conform manualului de diagnostic. În acest scop laboratorul poate încheia acorduri speciale cu laboratorul de referință comunitar sau cu alte laboratoare naționale.

3. Laboratorul național pentru pesta porcină clasică din România este responsabil de coordonarea standardelor și a metodelor de diagnostic în fiecare laborator de diagnostic pentru pestă porcină clasică din țară. În acest scop laboratorul național:

- a) poate furniza reactivi de diagnostic laboratoarelor individuale;
- b) trebuie să controleze calitatea tuturor reactivilor de diagnostic utilizați în România;
- c) trebuie să organizeze teste comparative periodice;
- d) trebuie să păstreze izolate de virus al pestei porcine clasice de la cazurile și focarele confirmate în România.

ANEXA nr. 4

la prezenta normă sanitară veterinară

Laboratorul comunitar de referință pentru pesta porcină clasică

Laboratorul comunitar de referință pentru pesta porcină clasică este: Institut für Virologie, der Tierärztlichen Hochschule Hannover, Bünteweg 17, D-30559 Hanovra, Germania.

la prezenta normă sanitară veterinară

**Principalele criterii și factori de risc ce trebuie luați în considerare la adoptarea
deciziei de ucidere a porcilor din exploatațiile de contact**

Criterii	Decizia	
	pentru ucidere	împotriva uciderii
Semne clinice ce sugerează prezența pestei porcine clasice în exploatațiile de contact	Da	Nu
Mișcările de porcine din focar către exploatațiile de contact după perioada probabilă de introducere a virusului în exploatația infectată	Da	Nu
Localizarea exploataților de contact într-o zonă cu densitate mare de porcine	Da	Nu
Răspândirea probabilă a virusului din focar înainte de aplicarea măsurilor de eradicare	Masivă/ necunoscută	Limitată
Localizarea exploataților de contact pe o distanță de până la 500 ⁽¹⁾ de metri de la focar	Da	Nu
Existența mai multor focare în apropierea exploataților de contact	Da	Nu
Numărul porcinelor din focar și/sau din exploatațiile de contact	Crescut	Scăzut

⁽¹⁾ În cazul zonelor cu o densitate foarte mare de porcine trebuie luată în considerare o distanță mai mare

ANEXA nr. 6

la prezenta normă sanitară veterinară

Principalele criterii și factori de risc ce trebuie luați în considerare la adoptarea deciziei de a aplica vaccinarea de necesitate în exploatațile de porcine

Criterii	Decizia	
	pentru vaccinare	împotriva vaccinării
Numărul/incidența focarelor în ultimele 10-12 zile	Crescut/ în creștere rapidă	Scăzut/ în ușoară creștere
Localizarea exploataților în care poate fi aplicată vaccinarea într-o zonă cu o densitate mare de porcine	Da	Nu
Probabilitatea apariției de focare ulterioare în zonă în următoarele două luni sau mai mult	Foarte probabil	Improbabil
Lipsa capacității de prelucrare	Da	Nu

Criterii și cerințe referitoare la planul de contingență

Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că planul de contingență îndeplinește cel puțin următoarele criterii și cerințe:

a) Se bazează pe prevederile legale existente, necesare implementării planului de contingență, care fac posibilă efectuarea unei campanii de eradicare rapide și eficiente;

b) Sunt elaborate prevederi pentru a se asigura accesul la fondurile de urgență, la mijloacele bugetare și resursele financiare, cu scopul de a acoperi toate aspectele luptei împotriva unei epizootii de pestă porcină clasică;

c) Este structurat pe un lanț de comandă, ce asigură că procedura de luare a deciziei în cazul unei epizootii este rapidă și eficientă. Lanțul de comandă este plasat sub autoritatea unei unități centrale de luare a deciziei, responsabilă de dirijarea tuturor strategiilor de luptă împotriva bolii. Directorul general al serviciilor veterinarie naționale este membru al unității respective și asigură legătura dintre unitatea centrală de luare a deciziilor și centrul național de control al bolii prevăzut la art. 23;

d) Sunt elaborate prevederi pentru ca resursele corespunzătoare incluzând personalul, echipamentul și infrastructura laboratorului să fie disponibile, în scopul asigurării unei campanii rapide și eficiente;

e) Este furnizat un manual de instrucțiuni. Acesta trebuie conține o descriere completă, practică și în detaliu a tuturor procedurilor, instrucțiunilor și măsurilor ce trebuie utilizate în cazul unui focar de pestă porcină clasică;

f) Se pot furniza, dacă este necesar, planuri detaliate pentru vaccinarea de necesitate;

g) Asigură participarea personalului în mod regulat la:

(i) instruire cu privire la semnele clinice, anchetele epidemiologice și combaterea pestei porcine clasice;

(ii) exerciții de alertă organizate cel puțin de două ori pe an;

(iii) instruire cu privire la tehnici de comunicare, pentru a organiza campanii de informare privind o epizootie în curs, destinată autorităților, fermierilor și medicilor veterinari.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 85, sectorul 1, București.
 IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TLNEZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 043350